

עיריית תל-אביב - יפו
 פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
 ישיבה מיוחדת מס' 22
 תאריך י"ד בטבת תשס"ה (26.12.2004)

		מר אריה שומר -	היו"ר	השתתפו :
				וה"ה :
א. בניאי	א. אמינוב	נ. אלנתן	ח. אבי-גיא	
ג. הרץ	י. דרורי	י. דיין	א. גלעדי	
ש. זעפראני	מ. וירשובסקי	פ. ויסנר	נ. וולוך	
י. כחלון	מ. טיומקין	ש. חשן	ר. חולדאי	
ר. לוינטל	ד. לוי	נ. לוברט	מ. להבי	
ד. ספיר	ש. מסלאוי	ל. מינקה	ש. מזרחי	
	ה. שכנאי	ז. שביט	א. פנקס	
מ. מוזס	ר. טורק	ש. אגמי	נעדרו ה"ה:	
	מנכ"ל העירייה	מר מנחם לייבה -	נכחו בישיבה:	
			וה"ה:	

ע. אברהמי, ע' בכיר לרה"ע; ש. אורן, המשנה ליועץ המשפטי; א. בן-ארי, היועץ המשפטי; א. בן-שושן, סמנכ"ל למשאבי אנוש ומינהל; מ. גילצר, גזבר העירייה; ד. חכם, ס' למבקר העירייה; ד. לוטן, ס' מנהל מינהל החינוך; א. לוי, מנהל אגף נכסי העירייה; ה. סייג, ס' גזבר ומנהל אגף החשבות; ז. פרידמן, מנהל מינהל השירותים החברתיים; ס. פריימן, ס' גזבר ומנהלת אגף התקציבים ואנשי אגף התקציבים.

הישיבה נפתחה בשעה 16:15

מזכירת המועצה
 רשמה סטנוגרמה

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה מיוחדת מס' 22
מתאריך י"ד טבת תשס"ה (26/12/2004)

- 2 -

גלילה בן-חורין
ישראלה אגמון

סדר היום:

1. הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2005.

152. הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2005

מר שומר – היו"ר

רבותי, אנו נגש לישיבה.

סדר היום לישיבת המועצה ב 26.12.2004.

מר חולדאי - ראש העירייה

יש קוורום?

מר שומר – היו"ר

יש. העוזרות אומרות שיש 16.

החלק הראשון של הישיבה - ישיבת מועצה מיוחדת מס' 22, שתעסוק בתקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2005. לאחר מכן תתקיים ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 23, שתעסוק בפרוטוקול ועדת תמיכות מס' 2/04, חולק לכם דף תיקונים על השולחנות, וסעיף 2 – מינוי ועדות ערר.

אני פותח את ישיבת המועצה, ואני מבקש את ראש העירייה לשאת את דבריו.

גב' הרץ

מה עם הנייר שקיבלנו עכשיו?

מר שומר – היו"ר

איזה נייר? אני לא רואה מרחוק מה שאת מראה.

מר ויסנר

מה שראש העירייה קורא.

גב' הרץ

זה דברי ראש העירייה, למה זה לא חתום? מה זה לשכת ראש העירייה? לשכת

ראש העירייה זה ערן.

מר שומר – היו"ר

זה לא חייב להיות חתום.

גב' הרץ

זה חדש.

מר חולדאי - ראש העירייה

אדוני יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים.

בימים אלה רחובות תל-אביב יפו הפכו לספר שירים פתוח, ומעניקים לתושבי העיר ולמבקרים בה טעימה ממכמני השירה העברית. בשדרות העיר, בתחנות האוטובוסים, בצירים המרכזיים ועל גבי משאיות האשפה, מוצגים 70 בתי שיר לציון 70 שנה למותו של ביאליק. 5 מן השירים זכו בתחרות השירה- שבה השתתפו מאות מתושבי תל-אביב יפו, והם מוצגים לצד שיריהם של משוררים שרשמו דפים מפוארים בתולדות השירה העברית.

אבקש לקרוא בפניכם את שירו של נתן אלתרמן- ערב עירוני, המוצג גם הוא ברחובות.

שקיעה וורודה בין הגגות,

אספלט כחול מלמטה.

עיני נשים נוגות נוגות

אומרות לערב- למה באת.

הפנסים פרחי העיר, מלבבלים באור ניחוח,

אביב חשמל עצוב, בהיר

גב' הרץ

אנו מדברים על התקציב?

מר חולדאי - ראש העירייה

משכרונו אסור לברוח.

הוא רק יתום ורק תמים,

נולד לרגע ואיננו.

בין הלילות והימים,

הוא בא לזרוח- ואיננו.

בין הימים והלילות

לנאות מראה כחולים נלך.

כל נשמותינו הבלות,

שם דשא - עשב תלככנה.

נפנוף שלום ילדה פתייה

את חיוכה נשא האוטו.

מה שהיה ולא היה,

נדמה כלא ישוב להיות עוד.

הענין העצום, אפשר לומר אפילו ההתרגשות- שהארוע הזה עורר, הם בוודאי סיבה לשמחה, ומחזקים את הכוונה להפוך את חג השירה הזה לארוע שנתי קבוע. אני רוצה להודות לפרופ' זהר שביט על היוזמה.

אדוני היו"ר, חברי מיועצה נכבדים.

הריני מתכבד להציג בפניכם את הצעת התקציב של עיריית תל-אביב יפו לשנת 2005.

תקציב 2005 משקף את הדגשים והמטרות של העירייה, הבאים לידי ביטוי במסגרת תכנית העבודה העירונית, תוך שימת דגש על תהליכי התייעלות, והמשך ההמנעות, ככל האפשר, מפגיעה בשרות לתושב.

תקציב 2005 ממשיך את המגמה של הערכות העירייה לשינויים שהתחוללו במשק, וכללו הורדת עלות הקיום מחד, והגדלת ההכנסות מאידך, תוך המשך גידול ההשקעות העירוניות בתשתיות בעיר.

הצעת התקציב הרגיל לשנת 2005 לא כולל 250 מליון שח' שהם חד פעמיים, בגין המרת הלוואות "גחלת" מסתכמת ב-3,210 מליון שח' לעומת תקציב מקורי בסך 3,110 מליון שח' לשנת 2004. בנוסף, הצעת התקציב כוללת שינוי מבנה האשראי העירוני, באופן שהעירייה תחליף את האשראי מ"גחלת" בסך 250 מליון שח' בגין התחייבויות לחוסכים, באשראי ממוסד בנקאי. שינוי זה משפיע הן על צד ההוצאות והן על צד ההכנסות בתקציב הרגיל, כך שהצעת התקציב הכוללת מסתכמת בהיקף של 3,460 מיליון שח'.

ברצוני לחזור ולהזכיר כי בשנת 2004 הצלחנו להמשיך את המגמה שהחלה בשנת 2003 ונסיים גם את שנת 2004 באיזון תקציבי. גם הצעת התקציב הרגיל לשנת 2005 מבוססת על איזון תקציבי חזוי בין ההוצאות להכנסות.

קריאה

חזוי.

מר חולדאי - ראש העירייה

כל מה שיבוצע בשנת 2005 הוא חזוי.

על פי נתוני השנתון הסטטיסטי לשנת 2004, חל מהפך חיובי בנתוני ההגירה לעיר תל-אביב יפו. בשנת 2003 עלה מספר התושבים בעיר ב-3,000 נפש בהשוואה לשנת 2002. לראשונה מזה 30- שנה מאזן ההגירה של הנכנסים אל מול היוצאים הפך לחיובי, זה בנוסף לגידול הטבעי. בנוסף, הרכב האוכלוסיה בעיר השתנה. בניגוד למגמה הכללית במדינת ישראל של עליית הגיל החציוני, הרי בעיר תל-אביב יפו ישנה ירידה בגיל החציוני. המשמעות היא יותר צעירים בגילאי 0-14 ופחות קשישים בגילאי +65.

ניצני היציאה מן המיתון החלו גם הם להראות בתל-אביב יפו בשני תחומים משמעותיים: נתוני קו העוני ונתוני האבטלה בעיר. בניגוד למגמה הארצית של גידול בנתוני העוני במדינת ישראל בשנת 2003 ביחס לשנת 2002, הרי בעיר תל-אביב

יפו קיימת מגמה הפוכה- מספר התושבים מתחת לקו העוני ירד בשנת 2003 ביחס לשנת 2002, הירידה התבטאה במספרים אבסולוטיים והן באחוז מכלל האוכלוסיה. מספר המשפחות מתחת לקו העוני ירד מ 20,200 ל 17,100-, מספר הנפשות ירד מ 47,200 ל 43,200-, ומספר הילדים ירד מ 15,000 ל 13,400-. בנתוני התעסוקה בעיר חל גידול של 3.6% במספר המועסקים בעיר, בעוד שהגידול במדינת ישראל הסתכם ב 2%- בלבד, בירושלים 1.8%-, בחיפה ירידה של 1.6%.

שיעור המובטלים בעיר ירד ל 9.2%-, וזאת לעומת למעלה מ 11%- בנתונים של כלל מדינת ישראל.

על מנת להגיע לאיזון תקציבי גם בשנת 2005 כוללת תכנית העבודה המונחת לפניכם המשך התייעלות בכל יחידות העירייה, הבאים לידי ביטוי בחסכון בעלויות שוטפות, הקטנת עלויות שכר, וצמצום שרותים הנגזר מהקטנת השתתפות הממשלה.

עלויות השכר העירוניות מהוות מרכיב משמעותי בהוצאה העירונית. במחצית שנת 2005 צפוי להסתיים הסכם להפחתת שכר שנחתם במגזר הציבורי לתקופה של 1.7.2003 עד 30.6.2005. סיום ההסכם צפוי להגדיל את הוצאות השכר העירוניות. מנגד, מכיוון שעשינו- תכניות פרישה, פיטורי עובדים במסגרת התכנית הכלכלית לשנת 2004, המשך הקפאת איוש משרות וצמצום בשעות נוספות, ישליכו גם הם על הקטנת השכר. התוצאה הסופית של שתי המגמות- מה שאנחנו עשינו, ועליית השכר בעקבות ההסכם, היא עלייה מתונה בהוצאות השכר לשנת 2005 בסכום של

5 מליון שח' לעומת התקציב המקורי לשנת 2004. יש לציין שתקציב השכר מהווה כ

45%- מתקציב שנת 2005 לעומת 46% בשנת 2004.

בבסיס הנחות התקציב לשנת 2005 אין שינוי בתעריפי הארנונה, אך נכללת הנחה

בדבר גידול צפוי בשטחי מגורים ב 1.9%-, ובשטחי עסקים- בהיקף של כ 2.1%- מעבר

לכך אנו מבצעים גם סקר נכסים בעסקים, האמור לתרום בגידול בשטחים לחיוב.

במסגרת המאמצים להרחיב את מקורות המימון נפעל באופן נחוש להגדיל את

ההכנסות על ידי טיפול יעיל יותר באלה שאינם משלמים את חובותיהם לעירייה.

יחד עם זאת, בתקציב המוצע כלולים עדיין סיכונים העלולים להפר את האיזון

התקציבי, כמו אי עמידה בשיעורי הגבייה עקב המיתון, צמצום השתתפות

הממשלה, תביעות ייצוגיות, אי וודאות במשק וכד', ואין להקל בכך ראש. ולכן, אנו

נמשיך גם במהלך 2005 לאתר נושאים בהם ניתן להתייעל ולחסוך במטרה להקטין

את עלות הקיום.

המדיניות התקציבית שלפיה הנחיתי את הנהלת העירייה מונעת משיקולים

מקצועיים של סדרי עדיפויות. כך למשל, אנו ממשיכים במדיניות העירייה שלא

לפגוע בכמויות הסידורים המוסדיים לנכים, קשישים ומפגרים, המהווים פגיעה

באוכלוסיה קשה ביותר, וממשיכים לייעל שרותים ולחסוך דווקא בדברים אחרים,

גם אם אלה גורמים לפעמים ללחץ חברתי. צריך להגן על החלשים ביותר.

כמו כן, התחייבותי משנת 2004 לתקציב מאצי'נג לכל מכסת סידורים נוספת

שתתקצב על ידי משרד הרווחה, תימשך גם בשנת 2005.

במסגרת תקציב 2005 המונח לפניכם, כלול קיצוץ של 19 עובדים סוציאליים.
העדפתי האישית,
תוציאו מהפרוטוקול את שני הנסיונות הראשונים, ותכניסו רק את העדפתי
האישית.

גב' הרץ

היא לא יכולה להוציא מהפרוטוקול.

מר שומר – היו"ר

גילה.

מר חולדאי - ראש העירייה

היא לא תתאפק.

כפי שהודעתי עליה מראש, גבירתי המלומדה והמכובדה, היא לנסות ולהקטין את
ההוצאה בתחום הרווחה על ידי התייעלות, צמצום בעובדי מטה ומינהל ועובדים
שתרומתם השולית נמוכה. אז אני יכול לבשר שהוסכם עם ארגון העובדים לבטל
את התכנית המקורית לקיצוץ עובדים סוציאליים, ובמקומה לצמצם משרות שאינן
פוגעות בליבת השרות הסוציאלי העירוני. ואני מודה לארגון העובדים, שיחד עמו
גובש הסכם הרצוי על הנהלת העירייה ועל תושבי העיר.

ברצוני לתת הבהרות לגבי שני נושאים נוספים שמופיעים בתכנית העבודה לשנת 2005 – של המינהל לשרותים חברתיים, מרפאת המתבגרים ומועדוני הקשישים. למרות שבתכנית העבודה אנו היינו אמורים לסגור את מרפאת המתבגרים, הנחית למצוא את המקורות התקציביים על מנת לאפשר את המשך פעילות המרפאה. היא תמשיך לעבוד. לגבי מועדוני הקשישים, מדובר בצמצום קל המבוסס על התייעלות, תוך שמירה על מעטפת השרותים הניתנת, באותה רמה, אולי אף תביא לחיזוק הפעילות במועדונים. במידה ונידרש לבצע עדכונים בתקציב המועדונים לקשישים במהלך השנה, הם יבוצעו, ולא תיפגע רמת השרות. מהלך התכנון הדו שנתי שבוצע השנה לראשונה, איפשר לסכם מראש את מעטפת המשאבים העירוניים שיוקצו למוסדות החינוך כבר בתחילת שנת הלימודים תשס"ה. כאן אני עוצר מהנייר ומסביר: העבודה שנהוגה במערכות הציבוריות וגם הייתה נהוגה בעירייה תל-אביב, עבודה של תקציב כל פעם לשנה, הייתה לוקה ביסודה מהעובדה – שיש הרבה מאוד תהליכים שמשפיעים על התקציב העירוני, וזה מחייב לכן לתכנן ולעבוד בעצם לשנה קדימה. ולכן אנו כל הזמן נמצאים במצב שכל שנה אנו מכינים בעצם תקציב לשנתיים. למרות שמבחינה משפטית וחוקית הדבר לא תופס הן בהכרעה מבחינת תקציב מאושר, אבל עצם התכנון של תקציב לשנתיים מראש מאפשר לצפות פני העתיד ולטפל בבעיות שבדרך כלל הופכות להיות כאילו בהפתעה. אחד הגורמים הבעייתיים לאורך כל השנים הוא מערכת החינוך, שבעצם שנת הלימודים תמיד מתחילה בתוך שנת תקציב, כאשר

ההשלכות שלה הן על שנת התקציב הבאה ברובה. ולכן, עיריית תל-אביב הכניסה את השינוי הזה, והוא שינוי ברוך.

סוכמו כל המשאבים העיקריים בהיקף שנותנים מענה טוב ואיכותי ורוב הצמצום בתחום החינוך נעשה על ידי התייעלות, צמצום עובדי מטה ואיגום משאבים. תקציב הפיתוח לחידוש שיקום וחידוש מבני חינוך הולך וגדל, וכמעט כל התקציב המיועד לפיתוח בתחום מבני ציבור בעיר מיועד למטרה זאת. נדמה לי- מתוך 75 מליון, כ-63 מליון הולכים לטובת מבני חינוך.

בשנת 2003 נערכה העירייה להכנת תכנית חומש בתקציב הבלתי רגיל. לשם הכנת התכנית הזאת, רוכזו הפרוייקטים השונים הנדרשים לביצוע ב-5 השנים הבאות, ואלה נבחנו ודורגו על פי סדרי עדיפויות שמהן נגזרה תכנית החומש. התכנית עודכנה במהלך שנת 2004 לתקופה של 5 שנים נוספות, עד 2009. להזכיר, 2009 היא שנת המאה של העיר תל-אביב יפו.

מסגרת התב"ר ל-5 השנים הקרובות תעמוד על 2.5 מיליארד שח', כחצי מיליארד שח' לכל שנה, על פי תחזית של מקורות מימון צפויים בתב"ר לכל התקופה. התקציב הבלתי רגיל לשנת 2005 נגזר באופן ישיר מתכנית החומש, ומסתכם ב-517 מליון שח', לעומת 450 מליון שח' בשנת 2004. כאן עלי לציין שלאור העובדה שבשנת 2004 אושר תקציב התב"ר מאוחר, כתוצאה משנת בחירות אושרו התקציבים מאוחר, פרויקטים התחילו מאוחר, יש לנו עדיין ביתרה של הפרוייקטים של שנת 2004 סכומים לא מבוטלים, כמדומני כ-90 מליון שח'. המשמעות של הדברים האלה היא-שבשנת 2005 תנופת הפיתוח מבחינה אובייקטיבית של דברים שמתבצעים

בשטח תהיה גדולה מאוד. למה אני אומר את זה? כי בדרך כלל כאשר מתקיימת תנופת בנייה גדולה, יש גם הרבה נפגעים והרבה מתלוננים, על זה שפותחים את הכביש ולא גומרים וסוגרים, ו-1,001 דברים, כפי שאנחנו יודעים.

בשנת 2005 מושם דגש על המשך תקצוב פרויקטים בהם הוחל בשנים עברו והמשך מימון הפרוייקטים המשותפים עם משרד התחבורה, במסגרת הסכם תחבורה חדש, לתקופה של 5 שנים נוספות, ועם משרד התיירות במסגרת ההסכם לפיתוח התיירות ביפו.

התקציב משקף המשך ההשקעה העירונית בשיפור התשתיות הפיזיות בעיר והמשך פרויקט שידרוג מוסדות חינוך, תוך שימת דגש על בעיות בטיחות.

יש לציין כי בשנת 2005 תסתיים בנייתם של בית הספר בשכונת תל-ברוך צפון, חטיבה צעירה בבית ספר "אביב" של שכונת רמת אביב החדשה, ויבנו גני ילדים בגוש הגדול, רמז- ארלחורוב, דרום אזורי חן, תוספות בנייה בבית הספר "אג'אל" ביפו, ובבית ספר בלוך.

בשנת 2005 נתחיל לבצע פרויקט לשיפוץ חזות בתי ספר וגני ילדים שיסתיים בשנת 2008. סה"כ ההשקעה העירונית בתחום החינוך, כולל השקעות באמצעות קרן תל-אביב והמישלמה ליפו תסתכם ב-68.8 מליון שח' בשנת 2005.

כמו כן ממשיכה העירייה לשמור על מעמדה המוביל של העיר בתחום התרבות, ובשנת 2005 אנחנו מתחילים לבצע פרויקטים גדולים לשיפוץ בנין הבימה, שיפוץ היכל התרבות, ובניית מבנה נוסף, חדש, גדול ומודרני לסינמטק, ובניית מבנה נוסף למוזיאון תל-אביב, שאני מאוד מקווה שנגיע לידי מימוש המקורות להקמתו- דבר

שישלים בשנים הקרובות את השן האחרונה בתוך מה שאני קורא, הפה שנקרא משכן האמנויות.

ביפו נמשיך בעשייה של שדרוג תשתיות על ידי הסדרת מדרון יפו- שיהפוך להיות פארק, נתחיל בפיתוח הנמל, בהנחה שהחוזה ייחתם בחודש הקרוב. שידרוג רח' עזה ובניית בניין לפקולטה למדעי המחשב של המכללה האקדמית ביפו- מתחיל החודש, וייגמר תוך שנתיים. נושאי איכות הסביבה ממשיכים לקבל תשומת לב במסגרת התב"ר, יושקעו תקציבים בטיהור נחל הירקון, יוקמו מתקנים שקועי קרקע לפסולת ביתית, יוקמו גנים חדשים, יסללו שבילי אופניים נוספים, תפונה פסולת בניין. תטופל תשתית הביוב, הפרדת ניקוז מביוב, ביטול בורות ספיגה, וייעשו פעולות לשיפור איכות האוויר בעיר.

ההשקעות העירוניות רבות ההיקף בפיתוח התשתיות העירוניות ימשכו גם במסגרת ההתייחסות האישית שמקבלת כל שכונה במסגרת הפרוייקט שנקרא שש"ת- שיקום תשתיות. חלק מהפרוייקטים לשיפור תשתיות העיר בהיקפים גדולים, יבוצעו על ידי החברות העירוניות. אני מזכיר לכולם, אנחנו מתחילים השנה את הסבב השני של פרויקט שש"ת.

הצעת התקציב לשנת 2005 נבנתה כאמור בהנחה של המשך השמירה וההפקדה על מדיניות עירונית כלכלית מאוזנת, וזאת למרות המשך חוסר הוודאות הכלכלי והבטחוני של מדינת ישראל- המשפיעים על כלל הפעילות הכלכלית העירונית. תנאים אלה מחייבים הקפדה יתרה על שמירת המסגרת התקציבית במהלך השנה, תוך אחריות כוללת של כל גורמי העירייה – נבחרים ופקידות כאחד.

יחד עם זאת, ולמרות כל הבעיות וקשיי התקופה, תמשיך עיריית תל-אביב יפו לתת לתושבי העיר שרותי חינוך ורווחה ברמתם הגבוהה ביותר, הרבה מעבר למקובל ולסכומים שממשלת ישראל מקציבה למטרות חשובות אלה.

ולבסוף, ברצוני להודות למי שטרחו והכינו את הצעות התקציב שלפניכם: מנכ"ל העירייה, גזבר העירייה ועובדי אגף התקציבים.

ולא אוכל שלא להודות גם לחברי המועצה, שלקחו חלק בהכנת התקציב, ישבו בישיבות, התדיינו, התווכחו, עמדו על הנושאים, ובסופו של דבר הגיעו לקומפרומיס הגדול שנקרא בסופו של דבר- תקציב העירייה 2005 המונח בפניכם חברי המועצה.

תודה לכם מקרב לב.

מר שומר – היו"ר

תודה לראש העירייה.

אנו נכנסים להתייחסויות של חברי המועצה.

אני רק רוצה להזכיר, כל אחד יש לו 10 דקות.

חבר המועצה רון לוינטל.

מר לוינטל

אני קודם כל רוצה להציג בפניכם את הספרים האלה, אלה הספרים שאתם אמורים לקרוא ולאשר היום.

לעצם העניין: בנושאי תקציב בלתי רגיל, אני רוצה קודם כל להעיר שלא מצאתי שם תיארוך. עמוד ה' בתקציב הרגיל כתוב: מעודכן לנובמבר 2004. אבל בתקציב הבלתי רגיל אין כל אזכור - מתי זה נכתב, לגבי איזה תאריך זה נכון, מתי כתבו את זה - זו שאלה נהדרת, סתם בשביל האינפורמציה.

לפי עמוד ה' בחוברת התקציב הבלתי רגיל, גני יהושע ואחוזות החוף - כביכול לא יקבלו דבר ב 2005. הם כתובים לנו ב 2004 - ולא כתובים ב 2005. למרות זאת, בעמוד ב' בתקציב בלתי רגיל - מובטח לנו שיהיו 3 מליון שח' ל"אחוזות החוף", שש"ת וכו'. התקציב שמוזכר בעמוד ב' בתקציב הבלתי רגיל לא מופיע לאחר מכן, בעמוד ה' הוא כבר נעלם, גם התקציב של "גני יהושע". בכלל לא יכולתי להשוות בין הנתונים של 2004 ו 2005, כי היה חסר לי טור נוסף. היה חסר לי - לא רק כמה התיקצוב השנה ובשנה הבאה, אלא גם חסרה רובריקה של ביצוע 2004, או עדכון 2004. הוא מופיע בתקציב הרגיל, לא מופיע בתקציב הבלתי רגיל, ולכן הנתונים שישנם אינם ברי השוואה.

נתון מעניין בעמוד ה' בספר התקציב הבלתי רגיל, ירידה דרסטית בתקציב התברואה ובתקציב בריאות הציבור. תקציב התברואה יורד מ 7- מליון ל 4- מליון. זה יפה מאוד, אבל אני לא יודע איך זה קורה.

עמוד 2 בתקציב בלתי רגיל - כתוב על תקציב של הכנסות, של השתתפות ותרומות, עזרה ובצרון נותנים לנו 9 מליון. לפי עמוד ה' - אנו נותנים ל"עזרה ובצרון" 23 מליון,

כך שלא ברור לי בעמוד 2 בתקציב הבלתי רגיל- האם נותנים או לוקחים מעזרה
ובצרון, העניין הזה אינו ברור.
בעמוד 8 בתקציב בלתי רגיל אנו רואים שמשקמים את ככר-אתרים. זה מאוד מצער,
אני חשבתי שאנחנו הורסים את ככר אתרים.

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

זה רק בעיות בטיחות.

מר לוינטל

בשביל הבטיחות אנו מתקצבים? זה 4 מליון.

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

רק בעיות בטיחות.

מר לוינטל

אני יודע שאדריכל רכטר לא התלהב מהיצירה, גם אני לא.
עמוד 12 יש תקצוב כפול. יש גם תקצוב של השתלבות עם נתיבי איילון והשתלבות
עם אחוזות החוף במליונים, ובנפרד יש תקציב לביוב בעוד מליונים. הרבה מאוד

מליונים לנושא התקצוב- גם של הביוב וגם של נתיבי איילון ואחוזות החוף- שם אנו רק משתלבים אתם.

בעמוד 13 יש טיפול בשטחי בור. אני לא יודע מהו הטיפול הזה? זה גיננון? זה ביוב? אני לא יודע. זה סעיף העברות קלאסי כנראה, זה 6 מליון לטיפול בשטחי בור.

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

נכון. כל שטחי הבור בעיר יעברו טיפול של נקיון, ושתילה של עצים. גם איכות הסביבה, לפנות את הפסולת משם.

מר לוינטל

אני חושב שזה סכום מאוד גבוה- 6 מליון, בשביל לטפל בשטחי בור. עמוד 13 קרן תל-אביב לפיתוח, יש מימון עירוני באלפי דולרים- לא מופיע בתקציב, החלק השקלי כן מופיע בתקציב. החלק האחר- מאיפה הוא מגיע? הוקוס-פוקוס? אני לא יודע. מה שאני יודע, שמיד בעמוד אחרי זה, עמוד 14, כן מופיעים הפרשי השער של הסכומים שלא מופיעים קודם. כלומר, אין את הכסף, אבל כבר ישנם הפרשי השער. אני לא יודע מאיפה מגיעים הסכומים בחלק הדולרי.

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

זה פרויקטים קודמים.

מר לוינטל

אם זה מפרווייקטים קודמים, זה טוב.

עמוד 19, זה חלק מעניין, יש שם הקמת תחנת ניטור. משקיעים $\frac{1}{2}$ מליון שח' כדי ליצור סגירה לעיר מפני רכבים ללא ממיר קטליטי. ואני שואל את עצמי: איך נסגור את העיר לכלי רכב ללא ממיר קטליטי? האם יש לנו חוק כזה? האם אפשר לאכוף את זה? האם כוח שיטור מומחה לדלק יעמוד שם?

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

מטפלים בעניין.

מר לוינטל

כי אני מפחד שחצי מליון שח'- זה יכול להיות פיל לבן גדול, כי אני לא רואה איך אנו חוסמים את העיר מכל הצדדים לרכב בלי ממיר קטליטי.

גב' שכנאי

אנו נשמח לעשות לך הרצאה. עלי.

מר לוינטל

אם תעשו לי הרצאה איך בחצי מליון אתם סוגרים את העיר משני הצדדים, את מרכז העיר, הרבה סגירות, החתמת דרכונים, כניסה.

עמוד 21: שפוץ בניין העירייה ב 13.5 - מליון. 13.5 - מליון? אני חושב שאם יתנו לי מליון אני אמצא לנו בניין יפה יותר. 13.5 מליון בשביל לשפץ את הדבר הזה?! הבניין הקומוניסטי הזה! אני מציע ב 2- מליון, אני מוצא מתווך נדל"ן שמוצא לנו בניין יותר יפה.

היכל התרבות- שיפוץ ב 10- מליון, עמוד 23, הבימה 4 מליון בעמוד 24, אני לא יודע, תמיד כאשר אני שואל לגביהם מסבירים לי שהם לא חלק מהעירייה.

מר שומר – היו"ר

זה כבר סיכום משנת 2003.

מר לוינטל

זה סיכומים ישנים, אבל זה סכומים מעכשיו לאישור.

מר שומר – היו"ר

זה סיכומים עם הממשלה.

מר לוינטל

אתם זוכרים את דו"ח ועדת הביקורת שבו אנחנו הגענו למסקנה, וגם המסקנה אומצה, שצריך למחשב את אגף הנכסים? בעמוד 4 תמצאו רשימה ארוכה ויפה של הרבה מאוד תוכנות חדשות ופיתוחי מחשב מעניינים וטובים, מטבע הדברים לא תמצאו שם את אגף הנכסים. בהזדמנות מה שנקרא.

עכשיו בואו נדבר לרגע על התקציב הרגיל:

בתקציב הרגיל יש שתי תעלומות גדולות: תעלומה אחת היא תעלומת כח האדם בתקציב הרגיל. קודם כל לתקציב הרגיל אין ספר הסבר, יש פרוט אבל אין ספר הסבר, כך שמאוד קשה להתמצא. אבל אני אעזור לכולנו להתמצא. בספר הקטן יותר מבין שניהם, בעמוד ח', תקני כח האדם הכתובים הם 5,687 איש, על פי תקציב של 3.5 מיליארד. הורידו 110 עובדים, הגיעו ל-5,687. אני מנסה ללמוד את התקציב, את כוח האדם, כל סעיף שאני עובר עליו, כל סעיף של כח אדם, אני מוצא בו כל מיני עובדים נוספים. מטרות חולפות, משימות מיוחדות. תמיד נדמה שיש עוד כמה מאות אנשים יותר מ-5,687. אני אתן לך דוגמא. אם אתה תעקוב אחרי בספר, תראה שבעמוד 28 יש עוד 2 אנשים שהם לא חלק מה-5,687, בעמוד 29 יש עוד בן-אדם, זה משימה מיוחדת, בעמוד 34 בסוף – עוד 8 עובדים, בעמוד 49 משימה חולפת, עוד עובד, עמוד 51 משימה חולפת יש שלושה

באמצע הדף ועוד 1 למטה, בעמוד 50 יש 15 עובדים במשרה חולפת, זה אצלך אחז בשורת המשפטי, עמוד 53 עוד 2 ועוד 2, ככה עמוד עמוד אני יכול לרוץ אתכם עמוד אחד אחרי השני. עמוד 54 יש עוד עובד, ועוד עובד בעמוד 55, בעמוד 67 ו-9, בעמוד

66 יש 24 אנשים נוספים במשימות חולפות, בעמוד 70 יש עוד 15 עובדים. כמעט בכל עמוד יש עוד ועוד עובדים, מעבר לאותו מספר קסם של 5,687-. בקיצור, התקן הזה לדעתי לא משקף, אני לא יודע כמה מאות עובדים מתחבאים.

מר חולדאי - ראש העירייה

יסבירו לך.

מר לוינטל

תסביר. אני שאלתי בכוח אדם את מישהו, והוא אמר לי שזה כוח אדם לכל דבר. אז כח האדם בנושא הזה לי לא ברור. ואני יודע שעובר עוד תקציב לחברת "מוסדות", שזה גם כן מתקציב עירוני, ויש גם כן העברה לחברת "יובל", ואלה עוד ועוד עובדים, והשאלה שלי היא- האם בסוף, האם בסוף המפגש החינני הזה הערב, אנו נדע כמה באמת עובדים מעסיקה עיריית תל-אביב, נדע פעם אחת ולתמיד כמה יש, נשב על זה ברצינות, ורוב התקציב מועבר לכח אדם. זה צורך בדיקה אמיתית, רה-ארגון אמיתי, פעם אחת ולתמיד. זה החלק הכי גדול- שכר וכוח אדם, ואני אתן לך דוגמא, ראש העיר. זה במקרה ספר שהגיע אלי בסמיכות מקרים ממש השבוע, הספר הזה של הסטטיסטיקה. זה הספר של 2004, ולפניו הספר של 2002. ישבתי ומצאתי. לקחתי לדוגמא את שרותי התברואה, ואני יכול להגיד לך שהאשפה ירדה. אני רואה פה בספר הזה, ואני ממש מקריא מתוך הספר, סימנתי לי את העמודים.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה מיוחדת מס' 22
מתאריך י"ד טבת תשס"ה (26/12/2004)

- 24 -

ב 2003- פונו 365 טון לעומת 375 טון, ב 2002- פונו 375 טון לעומת 385 טון, כל הזמן

יורדים, יורדים בטונים, ולמרות זאת אני לא רואה שיפור תואם גם בכוח האדם של

המחלקה הזאת.

מר חולדאי - ראש העירייה

אגף.

מר לוינטל

אני אומר כך: יושבת ד"ר אתל פרידמן, אוספת נתונים, עושה עבודה יפה מאוד, המערכת כאילו מתעלמת. התקציב צריך להיות מושפע מהסטטיסטיקה, היה צריך להיות חסכון, היה צריך לרדת מספר עובדי התברואה. גם נכנסו עוד קבלנים, וכוח האדם לא השתנה באמת, השתנה באיש אחד בהנהלה, איש אחד בפיקוח, צומצמו 5 אנשים בלבד במחלקה הזאת ונוספו קבלנים לעומת זאת.

עכשיו, שמתי לב אגב, וזו הערת אגב, בעמוד 474 בספר הזה – אם יצא לכם, הרפורטים עלו ב-12%, האזהרות ירדו, כלומר אנו הפסקנו להזהיר והתחלנו לתת יותר רפורטים, שזה מסביר קצת איך אנחנו מתעשרים, למרות שטענת ראש העיר בישיבה הקודמת שאין בעיר הזאת בעיות חנייה.

מר חולדאי - ראש העירייה

מעולם לא טענתי את זה.

מר לוינטל

אז לא טענת, אני לוקח את דברי חזרה, יש בעית חנייה.

גרעון העירייה הוא מיליארד שח' לפי הספר, גרעון מצטבר - 781.345 מליון שח', זה על פי עמוד 4 בדו"ח הכספי של 2003, וגם בעמוד ג' לפרק הכללי של פרוט תקציב רגיל, אפשר לראות את זה. העודף בשנת 2003 היה 4 מליון, שההכנסות עלו על ההוצאות. בשנת 2002 היה גרעון של 885 מליון, עכשיו זה צומצם ב 881- מליון. עד פה אני עוד איך שהוא מבין. על פי אותו עמוד ג', יש לנו בסוף 2003 1.6 מיליארד שח', בשנת 2002 זה היה 1.340 מיליארד. החובות הפתוחים החייבים בגין ארנונה ומיסים אחרים, נוצר לפני שנה חוב שגדל בעוד 200 מליון. עוד אין לנו נתונים לגבי 2004, לא ברור עדיין עומק החוב. מאחר שלא ברור לי עומק החוב וכמה חייבים היום, אני מסתכל על עמוד 89 בהצעת התקציב השוטף, בשנת 2003 הוצאות המימון היו 20 מליון, בשנת 2004 – הם צמחו ל 30- מליון, בשנת 2005 זה מתקצב כאן ב 54- מליון. אני חושב שעל פי הוצאות מימון אני יכול לגזור את נגזרת החוב. מורידים מזה תזרים מזומנים מהשלילי, כי הרי על ה 54- מליון יהיו הוצאות ריבית, אני לא צריך לספר לכם, הוצאות מימון הם קנה מידה לתזרים מזומנים שלילי. החובות הפתוחים מאוד מפחידים, ואין לנו פה את הנתון הזה. היום, כאשר מתקצבים 54 מליון יש חשש אמיתי לגובה החובות הפתוחים. ואני שואל אתכם - על סמך מה אתם חושבים שצריך 54 מליון הוצאות מימון, האם הגבייה שלנו כושלת? כי ברגע שתינתן התשובה לזה, זה יתן אספקלריה חדשה לכל הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל, כי כל ה 6- מליון שאתה משקיע שם באדמות הבור, הכל מתגמד ליד הוצאות המימון והגרעון המצטבר, ואני לא יודע מה מתוכנן ב 2005-, עודף או גרעון.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה מיוחדת מס' 22
מתאריך י"ד טבת תשס"ה (26/12/2004)

- 27 -

תודה.

מר שומר – היו"ר

תודה רבה לרון לוינטל. חבר המועצה פאר ויסנר בבקשה.

מר ויסנר

אני מכבד את האופוזיציה. קודם שהאופוזיציה תדבר.

מר וירשובסקי

דיברה האופוזיציה, עכשיו אתה.

מר ויסנר

בסדר, אני רוצה לכבד את האופוזיציה.

מר שומר – היו"ר

אתה רשום, אתה יודע שאתה מדבר עכשיו.

מר ויסנר

אני יודע שרשמתם, אבל בדרך כלל האופוזיציה - שומרים את מקומה, וקודם
האופוזיציה אומרת את דברה, אבל אם אתם לא רוצים,

גב' הרץ

זה נכון פאר, וזה מחזיר אותנו לישיבה הראשונה בקדנציה הזאת.

מר ויסנר

ואני בכל אופן אמרתי. את לא רוצה לעלות, אני מכבד את זה שאת אופוזיציה ואומר
לך- בואי תעלי לדבר, את לא רוצה.

כבוד היו"ר, כבוד ראש העירייה, חברי מועצה:

קצר וענייני. אני חושב שלמרות שיש תקציב, והתקציב הוא תקציב מאוזן, לפני
שאני רואה את התקציב- אני מסתכל על בעיה אחת שמטרידה אותי ומטרידה אותי
בגדול וזה הנושא של חינוך. יכול להיות שזה לא המקום וזה לא הרגע לבוא ולדבר
על חינוך. ישיבתי בישיבות בנושא הקיצוץ בתקציב בחינוך, היה הנושא של החינוך
המיוחד, נלחמנו על זה והצלחנו באמת לא לקצץ בחינוך המיוחד. היה הנושא של
חינוך לבעלי חיים והצלחנו גם להעביר איזה תקציב- יחסית קטן, אבל הצלחנו בו.
ומי שמסתכל מה שקורה בבתי הספר, וכל יום פותח את העיתונים ורואה כל הזמן
את ועדת דוברת, שכל יום מישהו אחר אומר משהו, כאשר אני מסתכל על הילדים
שלי- אני מסתכל עליהם די בעצב. כי הם הולכים לבית הספר די משועממים, בית

הספר כמעט ולא נותן להם כלום. כלומר, אחרי שמסתיימת שעת הלימודים בשעה 12.00 או בשעה 13.00 או בשעה 14.00 בתי הספר למעשה הם לא יותר מרכז אשר מחזיר את הילדים אליו. מי שמסתכל מה קורה בגמנסיה הרצליה, לא תראה אחר הצהריים ילד, אין שום חוג. כל בתי הספר, כל בתי הספר מוציאים ברושורים בעשרות אלפי שח', מספרים כמה חוגים יש להם. אף חוג לא נפתח. חוג למחשבים בגמנסיה הרצליה לא נפתח, חוג כדורסל- לא נפתח. יש חוגי כדורסל, יגידו, כן, של מכבי תל-אביב, אבל חוג כדורסל לילד שהוא לא כדורסלן, אין כזה דבר. חוג מחשבים- הבטיחו שייפתח, והם ממשיכים להוציא ברושורים מידי שנה, ומי שמסתכל, כל הברושורים האלה אין בהם כלום. יש בהם סיפורים, סיפורים, סיפורים. אני חושב שמחובתנו, ואני פונה כאן לראש העירייה, לקחת את נושא החינוך, שאתה מחזיק את תיק החינוך, לבדוק אותו יותר לעומק ולראות מה אנו עושים כעירייה, כרשות. אני יודע שהממונים זה משרד החינוך, אני יודע שיש מלחמה בין משרד החינוך לבין עיריית תל-אביב- מי מקבל את השליטה על נושא החינוך, אבל בסה"כ בשורה האחרונה, כאשר אתה מסתכל מה קורה בבתי הספר, אני אומר את זה באמת ממקור ראשון מתוך הלב, לא קורה כלום. אני אומר לכם במפורש, שכל יום שהבן שלי או הבת שלי לא רוצה ללכת לבית הספר, אני אומר: וואללה יותר טוב, הם הרוויחו, עד כדי כך המצב לא טוב. אני לא יודע אם זה כך בכל בתי הספר, אבל בחלק גדול מהם. ואמרתי לא פעם שיכול להיות שאנו צריכים כעירייה או כגוף עירוני, לבוא ולחשוב למה יש מספר בתי ספר מאוד מצומצם- שהדרישה אליהם הולכת וגוברת. ואם קוראים לזה אופנה, אני טוען שצריך לייצר

גם אופנה. אם החינוך הוא חינוך שהוא צריך להיות מידי פעם חינוך אופנתי, אז אם אנו היום צריכים לתת יותר לילדים בנושא של טבע או בנושא של אמנות, כנראה שצריך להגדיל את המגמות האלה בבתי ספר נוספים. עובדה שבתי הספר האלה הם בתי ספר מצליחים, ויש בתי ספר מצד שני שהם לא מצליחים. ויש עשרות נושאים שאפשר לחבר אותם לתוך בתי הספר. ואם יש היום נהירה של תלמידים לנושא של שפות, יכול להיות שכדאי לקחת בית ספר שיהפוך לבית ספר לשפות. לקחת את בתי הספר בתל-אביב ולהפוך אותם לבתי ספר ייחודיים. אני חושב שאנו נצליח להכניס הרבה אוכלוסיה לתוך תל-אביב שתרצה ללמוד בתוך בתי הספר היחודיים האלה.

זה פחות או יותר בנושא החינוך, שזה נושא שמעיק עלי ומעיק על הסיעה שלי במיוחד.

דבר נוסף שהיתי רוצה לראות, אני מקווה לקראת התקציב הבא, יש אגף בעיריית תל-אביב שנקרא- אגף לשיפור פני העיר. לא פעם אמרתי שאני חושב שהאגף לשיפור פני העיר לא צריך להיות בעיר תל-אביב. אני חושב ששיפרנו את פני העיר, והמטרה הבאה זו מטרה שקוראים לה- להתעסק בנושא הסביבה. אני מציע את זה כאן, הצעתי את זה גם בישיבת ההנהלה, לקחת את האגף לשיפור פני העיר, לקחת את כל התקציב הענק שיש לו, לקחת את הרשות לאיכות הסביבה עם תקציב מאוד קטן וזעום, לחבר אותם כאגפים שעובדים ביחד, על מנת לטפל בבעיות השורשיות של הנושא הסביבתי, ולהפסיק להגיד לעצמנו- אנחנו מטפלים בקטע של שיפור פני העיר. המילה הזאת פשוט מהדהדת לי לא טוב, ואני חושב שבשנת

2004 אפשר להגיד במפורש: כן, העיר תל-אביב יש לה את התקציב הכי גדול לנושא הסביבתי, כי הנושא הסביבתי הוא הנושא שמעסיק את רוב התושבים. תודה רבה.

מר שומר – היו"ר

תודה רבה למר ויסנר.
גב' שכנאי בבקשה.

גב' שכנאי

מה עם גב' הרץ?

מר שומר – היו"ר

היא ביקשה לדבר בסוף.

גב' שכנאי

אדוני ראש- העירייה, יו"ר המועצה, חברי מועצה:
תקציב בגדול קובע מדיניות. תקציב אמור גם ליישם את המדיניות של העירייה. כמובן שהמדיניות של העירייה נוגעת בתחומים רבים לאיכות של החיים

ולהתנהלות של העיר. אחד הנושאים שאני עוסקת בו ומאוד מטריד אותי ואת כל הסיעה שלי, זה כל הנושא של הפחתת זיהום אוויר. הפחתת זיהום אוויר- אפשר לתקוף את הנושא הזה בהרבה מאוד כיוונים, ואני לא בטוחה שהתקציב שאנו הצגנו השנה באמת מטפל בנושא הזה בצורה העמוקה ביותר. אחת הנקודות, אפשר להגיד הבעייתיות, או שגורמות לבילבול, זה שהחברות העירוניות, ויש לנו יותר מ-30 חברות עירוניות, לא נמצאות בתוך התקציב. כך למשל אי אפשר לראות איך ההשפעה של חברת "נתיבי איילון" למשל, או של "אחוזות חוף" או של אחרות, איך הן משפיעות על כל התקציב, וספציפית על הפחתת זיהום אוויר. אם אנו מדברים, ואת זה אני יודעת רק מידע אישי בתור אחת שמסתובבת לפעמים בישיבות האלה או בקרב תושבים שלא מרוצים מכל מיני נושאים וחוקרים אותם לעומק, הבטחנו לפני כבר לפחות בקדנציה הקודמת כמה וכמה פעמים, שכמה שפחות כלי רכב יכנסו לתוך העיר תל-אביב. והנה, ציר שלבים- יש דיונים עליו אם הוא ייפתח או לא ייפתח, ציר משה דיין- אף פעם לא יורד מהכותרות. כל הזמן מצנתרים את העיר, וגורמים בכך ליותר ויותר תנועה להכנס פנימה. האם זה המדיניות שלנו? איך התקציב שלנו מתמודד עם זה? זה לא ברור.

בנוסף לזה, אני חושבת שהעירייה צריכה לשים לעצמה איזושהי החלטה, ששוב אני לא יודעת איך היא באה לידי ביטוי במדיניות של העירייה שמתבטאת בתקציב הנוכחי, אבל אם דיברתי קודם על כלי רכב ועל תנועה, אז אני מדברת עכשיו על "רידינג". "רידינג" צריכה להיות אחד הנושאים שעיריית תל-אביב, כדאי מאוד שהיא תטפל בו בשנה הקרובה, הן בכך שהעירייה תיקח על עצמה את השליטה על

רידינג, אף על פי שזה אזור גלילי. מתחילה להיות מגמה כיום במדינה של העברת שטחים גליליים לאחריות של רשות מוניציפלית. וכמובן שבטווח הארוך יותר, אבל אני לא חושבת שהוא צריך להיות ארוך יותר שזה 20- שנה או 10 שנים, אלא בטווח של השנים הקרובות, זה בכלל החלטה שסוגרים את "רידינג". מצדי- שזה יהיה מוזיאון כמו שהם מנסים לעשות מעצמם, או כל דבר אחר. ואני חושבת שזה צריך להגיע באיזהשהו אופן לביטוי בתקציב של העירייה.

הנושא הנוסף שאני מדברת עליו כבר מאז פעם ראשונה שהציגו בפנינו את התקציב, זה הנושא של התמיכות העירוניות. מדובר בתקציב של 50 מליון שח', שחקרתי אותו לעומק, גם ישבתי עם האנשים שאחראים לתמיכות האלה, ומכל גורם שעשיתי, לי בכל אופן, וגם לחלק מחברי בסיעה, לא ברור איך הצליחו להגיע לתרכובת הזאת או לתמהיל של התמיכות. התמיכות מהוות כיום 50- מליון שח', מתוכן 66% זה תרבות. אני מסתכלת למשל על חזון העיר שאנו ביחד ייצרנו בשנתיים האחרונות, איך חזון העיר למשל משתקף בתמיכות העירוניות? החלטנו שהעיר הזאת צריכה להיות ויטלית ותוססת ורעננה, ולהכניס לתוכה הרבה מאוד דברים מכל מיני גוונים שונים. איך כל זה מסתכם ל 66%- מתוך ה 50- מליון שח', שזה 33 מליון שח'- דווקא בתרבות? לא ברור לי.

בנוסף לזה, אני ממשיכה ושואלת כל הזמן, ודרך אגב קיבלתי, אני חושבת אולי לא שמעתי טוב, אולי אני אנסה לקבל את זה עכשיו שוב, בקשה או הבטחה מראש העירייה שיהיה דיון מסודר בהנהלת העירייה לגבי התמיכות. התברר לי שכיום יש קריטריונים רק לגבי גופי הספורט והדת, רק לגבי שני הכיוונים האלה יש כיום

החלטה מפורשת איך לבצע את התמיכות. ומה לגבי כל השאר? יש עוד 10 כיוונים שונים שבהם אפשר לתת תמיכות. הנושא הזה לדעתי פרוץ לחלוטין, אנו מקיימים הבטחות שנעשו לחברי מועצת עיר עוד מלפני 20 ו-30 שנה, ואני חושבת שהמגמה הזאת צריכה להפסיק, ואני מקווה שבשנת התקציב הנוכחית אנו נעשה החלטה מפורשת, איך באמת מתחלק התקציב של התמיכות בעירייה.
תודה.

מר וירשובסקי

אדוני יו"ר המועצה, חברות וחברי מועצה.
אני רוצה לנצל את ההזדמנות שראש עירנו קרא לפנינו שירה והיה מאוד לירי. זה היה פעם מאוד אקטואלי, כאשר היו לנו עוד לירות, קראו לזה תקציב לירי, היום הוא כבר קצת יותר דרמטי. אבל הואיל והוא קרא שיר, גם אני החלטתי בו במקום לכתוב כמה מילים בחרוזים, ואני מודה שאינני משורר, ואני גם מודה שעשיתי את זה תוך פחות מ-4 דקות, אבל אני רוצה בכל זאת שזה יהיה רשום בפרוטוקול.

מר לוברט

תקרא את זה עם ניגון.

מר וירשובסקי

אני רוצה עם ניגון של הרב'ה מבובוב וזה יהיה בסדר.

לעיריית תל-אביב יפו יש תקציב,

ויש לה גם ראש עירייה יציב.

מי אתה שלונסקי ומי אתה אלתרמן,

לנוכח תקציב כה ענק וכה איתן.

זכור נא ראש העיר,

אתה מגיש את ספר המספרים,

הכסף בא מכיס התושבים.

ולכן חברי חברי המועצה,

תרשו לי לתת לכם עצה, עצה טובה.

לפני שתרימו את ידכם לתקציב ועד,

שיצבוט לכם הלב ושתרעד לכם היד,

כי על הציבור מוטל נטל של 3.5 מיליארד.

(מחיאות כפיים)

מר שומר – היו"ר

יפה מאוד יפה מאוד.

מותר למחות כפיים.

מר וירשובסקי

מעכשיו רבותי, אני מגיש את התכנית האמנותית:

אדוני ראש העירייה, חברי וחברות מועצה:

אני כמובן אתמוך בתקציב, כי אני יכול להגיד שבסופו של דבר, התקציב, אם הוא לא מושלם, ואם הוא גם מחייב תיקונים ושיפורים, בסה"כ אפשר לחיות בו. ואני יכול להעיד שלפחות בתחום הרווחה, בעקבות פעולה שעשו כמה מחברי יחד איתי אצל מנכ"ל העירייה וגורמים אחרים,

תקציב הרווחה אמנם לא עונה על כל הצרכים וכל הדרישות, אבל הוא בסה"כ תקציב שמאפשר לתת את עיקר השרותים ולא לפגוע דווקא בשכבות החלשות. אינני יכול להגיד את אותו הדבר, לא לחיוב ולא לשלילה לגבי תקציב החינוך, כי לא הציגו בפנינו, כמו שאנחנו ידענו את ענייני הרווחה ותחומים אחרים, את ענייני החינוך, בהיותם בעצם בטיפולו הישיר של ראש העירייה, ללא ועדה, ואני חושב שהדבר הזה פוגע בטיפול בתקציב. אף על פי כן כמובן צריך יהיה להשלים ולהצביע בעד התקציב.

יחד עם זאת אני מציע שני דברים, אחד בתחום החינוך ואולי גם בתחומים אחרים. אני חושב שמה שצריך לעשות, והדבר לא נעשה באופן יסודי כמו שצריך, למרות שהיו דיונים אצל המנכ"ל והשתתפו בזה חברי מועצה מאספקטים שונים, דיון באמת יסודי ונוקב בתוך העירייה בין חברי המועצה יחד עם הפקידות הבכירה-

איך לקבוע את העדיפויות, איך לקבוע את חלוקת עוגת התקציב לפי הצרכים של תושבי העיר, דיון כזה לא נעשה בצורה יסודית וארוכה. נעשו דיונים, היתה ישיבה, פורום מועצה, והייתה עוד ישיבה אחת, אבל בסה"כ הייתה איזושהי, הייתי אומר, החלפת דעות כללית ללא התעמקות יתרה. ואני חושב שאם תל-אביב רוצה, אם הסכומים האדירים שהיא מגייסת- לצורך השרותים שהיא נותנת והפעולות שהיא עושה, תעשה את זה בצורה נכונה ואמיתית, תוך תחושה שהיא ממלאת אחרי רצון התושבים, אני חושב שצריך לעשות דיונים יותר יסודיים. ואני מציע לראש העירייה, שכבר מיד לאחר אישור התקציב, ממחר – במובן הרחב, וזה יכול להיות עוד כמה ימים, אבל לא כמה שבועות וחדשים לפני התקציב או לפני שתכנית העבודה מוכנה על ידי מנכ"ל העירייה וצוות העובדים של העירייה, אלא מעכשיו יתחילו לשבת ולבנות, אולי לשנתיים, או ל-4 שנים, הזמן שנשאר לנו עד סוף הקדנציה הזאת, איזושהי תכנית פעולה. ואנו נקבע את העדיפויות ואת סדר הדברים שאנו צריכים לתת כדי לדעת איפה אנחנו מוסיפים גם כשהמצב הוא קשה, ואיפה אנו יכולים לחתוך, מתוך כוונה לתת לדברים החיוניים ביותר. לדעתי, צריך להקים וועדה שתשב מיד עם אישור התקציב הזה, כדי שנגיע לקראת התקציב הבא בצורה נאותה ומוכנה, ולא נעשה את הדברים בחטף וברגע האחרון. זה באשר לכיוון הכללי על התקציב, שהייתי רוצה לראות אותו.

אני רוצה להתייחס לדברים, בסיום דברי, בהמשך לדברים שאמרה חברת המועצה הדס שכנאי. אני חושב שבתחום האמנות והתרבות אדוני ראש העירייה, אני מקווה שהוא שומע את זה בחדרו,

מר שומר – היו"ר

הוא שומע.

מר וירשובסקי

אני בטוח שהוא שומע, ואני אומר את זה גם לחברות וחברי המועצה כאן, ולך יו"ר המועצה:

מר חולדאי - ראש העירייה

נקראתי, נקראתי כדי לשמוע את הדברים מפי. אני מאזין רוב קשב לכל מילה.

מר וירשובסקי

לא, אתה יכול לשמוע את זה גם משם, אבל אני שמח שבאת, אני בהחלט שמח. אני מציע אדוני ראש העירייה, שבתחום האמנות והתרבות, שזה אחד מהנושאים המרכזיים של פעולתנו בעירייה, לא העיקרי, חינוך אולי עוד יותר חשוב, רווחה – חשוב יותר מחשוב, ויש דברים חשובים אחרים. אבל אנחנו כולנו מתגאים, כל אחד בצורה זו, באופן הקרוב לליבו, לחשיבות של אמנות ותרבות ומרכזיותה של האמנות והתרבות בתל-אביב, שהיא בירת התרבות של מדינת ישראל. אבל אדוני ראש העירייה, דיון יסודי איך לבנות את התקציב לתרבות, לא לשנה הבאה אלא נניח

לעשור הבא, איך תראה התרבות בתל-אביב הלכה למעשה בעוד 5, 7, 10 שנים, ואנו צריכים להכין את עצמנו לכך, אנו לא דנו אף פעם בפורום ציבורי, לא במועצת העירייה, ועד כמה שידוע לי, בוודאי לא בגופים שאני השתתפתי בהם, ואני חושב שהדיון הציבורי- אם הוא היה, הוא נעשה רחוק מעיני, הייתי אומר- מהעין הציבורית והעין הנבחרת שלנו. אני חושב שצריך לקיים דיון, אולי על סמך וועדה שראש העירייה ירכיב, של מומחים, שיציעו לנו איך לבנות ולחלק את אותו תקציב שיש לנו, למוסדות האמנות והתרבות. אני צריך לציין שאני עוקב, אמנם מוסיפים ואי אפשר להגיד שהתרבות נעצרת, ואי אפשר להגיד שהתרבות נחנקת, יש הערות כאלה והן אינן נכונות. אבל אני לא בטוח, כאשר אני רואה כל שנה את ספר התקציב, אם החלוקה בין

המוסדות הגדולים והשבעים, ואני לא נכנס למוסד זה או מוסד אחר, ובין המוסדות הנחשבים קטנים- שלפעמים עושים תרבות יותר גדולה מהמוסדות הגדולים, האם החלוקה היא נכונה והיא צודקת והיא תורמת לבנייתה של התרבות. היום אדוני ראש העירייה, אני הייתי בישיבה ששם נאמר על ידי גורמים כלכליים של העירייה, לא על ידי גורמים אמנותיים ותרבותיים, אני לא רוצה להזכיר את השמות, אבל אנשים רציניים, שהתקציב, וזו דוגמא, התקציב לסינמטק הוא קטן מידי. אז אפילו יכול להיות שהשנה הוספנו איזה 200,000, 300,000 שח', אבל במירקם הכללי של מבנה התקציב, הקולנוע, אמנות הסינמה, שזה כולל היום גם ווידאו וכל מיני ענפים צדדיים, הוא איננו זוכה מעוגת התקציב שלנו, לסכום הדרוש באמת להתפתחות נאותה. לכן אני מציע שתקום וועדה שתדון בדבר הזה,

שתכין לקראת התקציב הבא, והתקציב הבא יהיה עוד 3 שנים לפני הבחירות, ואפשר לעשות אותו משוחרר מכל מיני שיקולים אחרים, כפי שאני מקווה שזה כל שנה, אבל בוודאי בשנה הזאת, נוכל להגיש או להתחיל להגיש תקציב, שהוא באמת יעודד ויפתח את התרבות בצורה נכונה, שבעוד 5-10 שנים היא תהיה באמת איתנה, מבוססת, ושהמוסדות הקטנים במרכאות - יוכלו לגדול ולהתפתח. כי מאיפה שצומחת האמנות והתרבות, אנחנו לא יכולים לקבוע על ידי זה שאנו אומרים - זה גוף גדול וזה גוף קטן. התרבות איננה מסתכלת כל כך על ההיקפים של עושיה אלא על התכנים שלהם.

ולכן אני חושב שהדברים האלה ניתנים להעשות, הם לא צריכים להפריע לעבודה השוטפת, הם לא צריכים להפריע לקידום מה שאפשר לקדם היום, אבל אני חושב שאם לא נעשה את זה, אנו עשויים באמת להשתעבד למערכת שאף פעם לא נבנתה באיזהשהוא הגיון פנימי.

בכפוף לזה אני מאשר ומצביע בעד התקציב, ואני מברך את כולנו, גם את ראש העירייה, גם את חברות וחברי המועצה, וגם את המנגנון שעשה עבודה נאמנה להכין את התקציב הזה. על השגיאות נתווכח במשך השנה, המסגרת הכללית ראויה לאישור.

גב' דיין

חברותי וחברי, יו"ר, ראש העירייה:

אני רוצה לחזור על משהו שכמובן ראש העירייה הזכיר ושיבח, ואני רוצה להצטרף אליו, בנושא של ברכות לפרופ' זהר שביט על השירים המלבבים בשדרות, גם כשהן רטובות, וגם על זה כתב המשורר, על העיר בגשם. אני רוצה לומר שאני לקחתי שני דורות הלאה ודור אחד מעלי לסיור

לקרוא שירים בהליכה, ולא כפי שאנו רגילים, גם אם הם שירים מוכרים ואהובים, זה אחרת כשאתה רואה אותם כנחלת הציבור, מאשר אתה יושב בביתך עם הספר, גם אם השיר הוא אותו שיר.

אני רוצה לומר שיש איזו הרגשה של פריחה תרבותית. אני הרבה מאוד שנים, עשרות שנים רבות בתל-אביב, ובכל זאת אני לא יודעת איך הצטרפו המקרים בשבוע האחרון, בחודש האחרון, קם עתון חדש, עתון ספרותי חדש, אחר הרבה שנים שעתונים ספרותיים קרסו והתקפלו וצמצמו את עצמם משבועון לירחון ומשם לרבעון, בשם "הו". קמה הוצאת ספרים חדשה בשם "ינשוף" שהספר הראשון שהשיקו את הספר ואת ההוצאה, היה של כ-60 סופרים וסופרות, הרוב סופרות, אני חייבת לציין, של סיפורים קצרים, שאיציק בן-נר הוא העורך של האסופה הזאת, אבל ראינו שם גם ב"הו", גם ב"ינשוף", וגם בין המתחרים בתחרות השירה, בדרך אנו רואים שהדור הצעיר מאתנו הוא לגמרי אתנו. אולי הוא אוהב דברים אחרים, אבל בנטיות שלו, בהעדפות שלו, היום אי אפשר לקרוא לו באיזושהי לשון הקטנה, ואני לא רוצה לומר לפרוטוקול מילים לא יפות, אבל בלשונו של אביב גפן, ואפילו לא בלשון קודמיו- של דור האספרסו. אני מאוד גאה בעיר שמצליחה, ואל ייעלב נתן

עמיתי, אני מאוד גאה בעיר שמצליחה - לא רק לתת את מה שמבקשים ולמה שזקוקים גימלאיה, אלא גם דואגת לצעיריה, ושוב פעם - כל אלה בתחומים שאני לא עוסקת בהם ישירות, ולכן הם דווקא חשובים לי. כי ברור שלספק את השרותים החיוניים ברווחה ובחינוך והשרותים לנזקקים, זה סיפור של קיום של העיר הזאת ושרותיה, ואנו מובילים בארץ, ועל זה בעצם אנו מדברים היום במסגרת התקציב. אבל מאוד חשוב לי שהמעטה, מעבר לרווחה, מעבר לתקציב, מעבר לקיצוצים, מעבר למאזן, מעבר לנושאים של סדרי עדיפויות - שהטיב לדבר עליהם עמיתי מרדכי, אבל מעבר לכל זה, בגדול - כשאנחנו רואים, אנחנו רואים את הדורות שכאן. אנו רואים את הדור הצעיר שנשאר כאן, שאנחנו רוצים למשוך אותו לבוא לכאן, אנו רואים את הדור המבוגר שלא עוזב אותנו, ולמרות שזו לא עיר שהיא במיוחד עיר זקנה, וגם לא במיוחד עיר ילדותית, אבל היא מספקת, היא ללא הפסקה - גם לצעירים, גם לדור הביניים, ואני כבר על הדור הבא של הגימלאים.

בנושא של התקציב, כמובן שאני חפצה לומר כמה מילים על תקציב הרווחה. אני רוצה לומר שזו הזדמנות בשבילי אולי, בתום שנה להיותי אחראית על תיק הרווחה, זו ההזדמנות לומר או לדבר על המרכיב האנושי שבשרותי הרווחה. זאת אומרת, זה לא רק כמה שקלים ניתנים, כמה שקלים

מקוצצים, מה המאזן, אלא מי עושה את המלאכה. ואני חייבת לומר שזכות גדולה נפלה בחלקי לעסוק בנושא משום כח האדם המרכיב, וזה כולל את כח האדם שנותן שרות קצה, שעמד בפני סכנת קיצוץ, שנמנעה ונותבה למקומות אחרים.

אני מתכוונת לתפיסת עולם של רווחה, שקיימת בעיר תל-אביב יפו ובעירייה, אני מתכוונת לזה שאנו לא עובדים רק לפי הנטיות או לפי המצב, אלא יש כאן תפיסת עולם ויש כאן חזון של עיר שנותנת שרותים חברתיים, משום שהיא מאמינה שגם צריכת התרבות לא תהיה מה שהיא, אם המקבל או הזקוק לשרותים חברתיים, שרותי רווחה, לא יקבל אותם. זו עיר שנותנת ואחר כך היא מקבלת. כי אם ילד, כאשר הוא פעוט והוא מאובחן בסיכון או בסכנה, והוא מקבל את המעטפת שמאפשרת לו להגיע למלוא הפוטנציאל שלו. והוא מקבל את הדאגה גם במעון, ואחר כך בגן, ואחר כך בהשלמה במועדונית, בין אם הוא ערבי, בין אם הוא יהודי, בין אם הוא דתי, הוא מקבל את הבית-חם, הוא מקבל את "יד ליד", הוא מקבל את העמותות ואת השותפויות ואת המערכת השלמה של התנדבויות בתל-אביב יפו, הילד הזה הוא אחר כך האזרח שלנו, שהוא יהיה גם הצרכן של השירים זהר בשדרות. והוא לא יהיה הצרכן של השירים, והוא לא יהנה מהשירים אם אנחנו לא, כאשר הוא נולד וכאשר הוא זקוק, אם לא נטפל בו. כך שהעניין של חזון, של התייחסות, וראש העיר אומר את זה במסגרת אחרת כאשר אנחנו מדברים אתו על סדרי עדיפויות, והוא אומר שגם מדרכות זה רווחה, ושאי אפשר להפריד, אז יכול להיות לנו ויכוח על-כמה מדרכות נותנות כמה רווחה, אבל אין לי ספק שהאיזון הנכון שקיים בסה"כ בתל-אביב, בין ההשקעה בתשתיות וההשקעה בתרבות בקצה השני, אף אחד לא יכול לדבר אתנו על אלפיון עליון שנהנה מזה או אפילו לא על עשירון עליון. משום שכל ה-100%, וזו הקונספציה של העיר הזו, כל ה-100%-נהנים, וכאשר אנו משקיעים בעשירון התחתון, הוא יגיע להיות עליון אם לא

בהכנסה שלו- שהיא לא תמיד תלויה בנו, אז בתפיסת העולם שלו, וברצון שלו להמשיך ולהנות בעיר הזאת.

אנחנו מאוד דאגנו, אני אומרת אנחנו, כי אני לא לבד, באיזהשהוא נושא, מעניין מה שנקרא קיצוצים במשרות של עובדים סוציאליים. העניין בסוף בא על תיקונו. הוא לא תמיד נמדד בשקלים, לפעמים הוא נמדד בסדרי עדיפויות בתוך המערכת. ומבחינתנו, מבחינת הרווחה, הנושא של שרות קצה הוא עדיין הראשון במעלה. כלומר, חשוב לנו מינהל וחשובה לנו המערכת השלמה של המחשוב, וחשובים לנו האגפים והשותפויות וכל מה שמסביב. העבודה הגדולה שנעשתה השנה במינהל השרותים החברתיים נעשתה בעניין הזה של תקינה, כמה שווה משרה של

עובד-סוציאלי בתחומים שונים, כמה שווה עובד סוציאלי המטפל בקשישים, או בילדים בסיכון, או במשפחות רב-בעייתיות. אם נקח אותו, אם נסיר אותו מהמערכת, כמה נפגעים יהיו. זה נשמע אולי קצת מסחרי, אבל אני יכולה להגיד לכם שלהסיר או להוריד 19 משרות או 20 משרות או כך וכך תקנים או חצאי משרות, מדיד היום בצורה המקצועית ביותר, ואתזה הוביל זאב פרידמן בראש המינהל, וראשי האגפים- יחיאל, שושנה ודורית באגפים של הרווחה, היום יש לנו תווית מחיר – אם תרצו, שזה לא יפה להשתמש בביטוי הזה, לגבי עבודתו של עובד סוציאלי. הסר אותו, וכך וכך אנשים יימצאו נפגעים. אתה לא יכול גם, אי אפשר לעשות את התמחיר הזה ולהגיד, וכאן יש עוד עניין עקרוני שחשוב לי להזכיר: יש בתל-אביב השנה, וראינו את זה, והזכיר את זה ראש העירייה, וחשוב להזכיר את

זה- שיש פחות עניים, יש הכנסה יותר גבוהה לנפש מאשר במקומות אחרים, הירידה, המצב הרע הכללי, פגעה בתל-אביב פחות מאשר בכל מקום אחר, והשאלה מה אנו עושים עם נתון כזה. אז יש כאן שתי אפשרויות: אפשר לומר, אם ככה- אתם לא צריכים כל כך הרבה השקעה. אפשר לומר, מאחר שיש פחות עניים, אז לא צריך להשקיע בשרותים חברתיים כמו קודם, כי יש פחות נזקקים. תסתכלו על זה בדיוק ההפך. יש פחות נזקקים כי השקענו כמו שצריך ולא חסכנו בשרותים החברתיים. יש הכנסה יותר גבוהה, חייבים להסתכל על הנתונים הטובים האלה בתל-אביב כתוצאה של השקעה ולא כסיבה להקטין את ההשקעה. אם אנחנו נקבל תוצאה דומה בחינוך, אנו לא נגיד- אנו עכשיו מפסיקים לטפל בילדים, כי תראו- הם נהדרים, אז אפשר להוריד. אנו נשקיע עוד יותר ועוד יותר, עד שנקבל את התוצאות בהתאם לפוטנציאל ולא בהתאם למידת ההשקעה או כמה אנשים עוסקים בזה.

זה עניין של מדיניות, וזה עניין של חזון. אני רוצה במיוחד להזכיר, מאחר שהקיצוצים בשרות הישיר, שרות הקצה נמנעו, אני רוצה במיוחד להזכיר את האוכלוסייה התל-אביבית וההשקעה של המינהל לשרותים חברתיים בנושא של שותפות קהילה. כי בין שאר המועמדים לקיצוץ היו גם עובדי קהילה, עובדים סוציאליים קהילתיים. אני רוצה לומר שמאוד נגע אל ליבי שבאו אלי ראשי ועדי שכונות, מכל האגפים, מכל העיר, ונפגשתי אתם בנפרד קבוצה קבוצה. הם לא ביקשו על נפשם, הם לא ביקשו מדרכות, הם לא ביקשו העלאת בתקציבים שלהם, הם ביקשו דבר אחד: אל תקצצו לנו את העובדות קהילה או עובדי קהילה, משום

שהם שומרים על המסגרת שעל ידה אנו יכולים להפעיל פעילים מקומיים, לשתף את הקהילה ולתרום. משום שכמו שנכון להגיד, וזה אולי מה שעומד מאחורי העיר הזו לטובה, עוזרים לאנשים לעזור לעצמם. וראש העירייה ראה בכנס

הפעילים בשבוע שעבר באמפי דוהל, ראה מה זה אולם מפוצץ מאות על מאות אנשים- שהם פעילים מהמקום, מרחבי העיר, הם פעילים ומתנדבים, וזה פרוש הדבר שקהילה עוזרת לעצמה להגיע לגבהים.

אני אצביע, ואני שמחה לומר שסיעתי, סיעת מר"צ - יחד תצביע בעד התקציב. אנו אבחנו את כל הדברים הפחות טובים בו, נאבקנו על החזרת חלק מהקיצוצים, אנחנו צופים שהשנה הבאה תהיה שנה טובה, ואנו אולי ב-2006- נוכל גם לעסוק בתוספות ולא רק בקיצוצים.

תודה רבה.

גב' להבי

ערב טוב לכם חברי מועצה נכבדים.

אני החלטתי לומר כמה מילים על התקציב, כי מעבר לנושאים שיעל ציינה על הנושא החברתי- שהיה בראש מעיינינו כאשר התבטאנו בעתונות וביחס לתקציב, היו עוד נושאים שהיו חשובים לסיעה שלי, ואני שמחה לדעת שלא רק לסיעה שלי אלא לחברי מועצה נוספים.

ואני רוצה להתייחס לנושא איכות הסביבה. אני מרגישה שבתקציב השנה יש פריצת דרך ביחס לנושא הזה זה בא לביטוי אולי בהסתכלות הגדולה שמדברת על 20% מהתקציב שהולך לאיכות הסביבה, אבל בעיני זה בא לביטוי יותר מכל בדברים הקטנים והמדידים שהשגנו לטובת הנושא של איכות הסביבה. בעיני, הפשרת התקן של פקח מים וקרקע והקצאת תקציב לסקר זיהום קרקע, זה נושא מאוד מאוד חשוב ובעל ערך, וזו פעם ראשונה שבעצם זה מקבל ביטוי בתקציב של הרשות לאיכות הסביבה כתקן מופשר וכמשהו שאפשר יהיה לעשות אותו. דיברה הדס על הנושא של זיהום אוויר, ובנושא הזה- גם רואים את התוצרים שלו בתקציב. בתב"ר אנו מקבלים את תחנת הניטור הניידת, ויש תחנת ניטור נוספת שהיא חלק מהתכנית, שמוביל אותה שלום אלקיים- בסגירת מרכז העיר לתנועה, כאשר אצלנו בתקציב מופיעה תחנת ניטור אחת, אבל מדובר בשתי תחנות ניטור נייחות, אחת תהיה במימון של המשרד לאיכות הסביבה, והשניה במימון של עיריית תל-אביב בתב"ר.

אז אולי גם הנושא של חינוך סביבתי, שלא באה לידי ביטוי בתקציב- ההגדלה המשמעותית שלו, אבל למעשה יש הגדלה של תקציב החינוך הסביבתי: גם נושא של אהבת בעלי חיים וגם לנושא של שעות נוספות במערכת החינוך לנושא של חינוך סביבתי, כשזה בא לידי ביטוי דרך אגפי החינוך ודרך האגפים האחרים שמטפלים בזה. אז מהבחינה הזאת אני רואה בתקציב איזה שהוא מסר- שבאמת צועד עם החזון של תל-אביב- עיר ששמה לב לנושאים ירוקים.

אבל אני מצטרפת לקריאה של וירשובסקי, ואני מצטרפת לקריאה שפה נאמרה גם על ידי הדס, בנושא של מדיניות. עדיין התחושה היא שאנחנו נגררים אחרי התקציב ולא מובילים את התקציב. עדיין התחושה היא שיש הרבה אבחנה בין הנושא של מדיניות לבין הביטוי התקציבי. בעיר שמשפת את תושביה, המאבק על עובדי קהילה לא היה צריך להיות כל כך חזק. בעיר שזיהום אוויר הוא מטרת על שלה, הנושא של מדיניות חניה ותחבורה היה נדון כאן, במקום הזה, על ידי כל חברי המועצה, כשהנושא של צינתור שהזכירה אותו הדס היה צריך להיות חלק מדיון מהותי במדיניות. והנושא של חנייה כן או לא בתשלום, צריך להיות חלק מהותי מדיונים- שצריכים להשליך אחר כך על התקציב. הקריאה שלי באמת מצטרפת לוירשובסקי מראש העיר: אנא, לא לחכות, או שאנחנו כולנו לא נחכה לחדשיים שלפני התקציב כדי לדון בדיוני תקציב שכמעט שאי אפשר להזיז בהם הרבה, אלא שבאמת נכנס לדיונים שהם ברמה של מדיניות, ומתוך הנושא הזה של מדיניות יעוצב התקציב.

ביחס לנושא של תמיכות וקריטריונים לתמיכות בוועדת הקצבות, מעבר לכל מה שנאמר על ידי חברי ואני מצטרפת לאמירות על קריטריונים, אני רוצה להאיר את עניינינו לדבר אחד: דת, תרבות ורווחה מקבלים תמיכות והקצאות דרך אותה וועדה. נושאים סביבתיים, כמעט ועדיין לא נמצאים בתקצוב של הוועדה הזאת. ואם אחד מיעדינו הוא באמת לעודד את הנושא הסביבתי בתוך הצפיפות העירונית, בתוך הזיהום שהעיר מייצרת, אנו צריכים גם להתוות מדיניות שבה בוועדת הקצבות ובתמיכות תינתן גם תמיכה לגופים שעוסקים בנושאים סביבתיים וירוקים.

אני, ביחד עם הסיעה שלי, אצביע בעד התקציב.

תודה רבה.

גב' שביט

דברו כבר הרבה בשבחי התקציב, והאמת היא שקשה מאוד לצאת נגד התקציב הזה, מפני שהוא תקציב שכולו מאוזן ותקציב שנבנה מתוך הרבה מאוד קשב לחברי המועצה. אני השתתפתי בלא מעט דיונים בתחומים שמעניינים אותי ושהם חלק מסדר היום שלי, ואני מוכרחה לומר שבאמת הייתה הענות רבה לבקשות ולצרכים. ואני לא ביקשתי מראש את רשות הדיבור, כי באמת חשבתי לתת לאחרים לדבר בשבחי התקציב.

אני ביקשתי את רשות הדיבור כי: א. אני רוצה לומר הרבה תודה לכל חברי המועצה שדיברו בשבח פרוייקט "שירה לדרך". זה מאוד משמח לראות שיש פרגון שהוא מעבר לעניינים הסיעתיים והיום-יום שלנו. והסיבה השניה היא, שאני מרגישה צורך לומר תודה לכל מי שהיה מעורב בפרוייקט הזה. אני מרגישה לא כל כך נוח עם הקרדיט שאני מקבלת פה בלי שאני חולקת אותו עם כל מי שמגיע לו. בראש ובראשונה, להנהלת העירייה- שידעה לאמץ את הפרוייקט הזה, גם לראש העירייה שאיננו פה כרגע, וגם למנכ"ל העירייה, שהחליטו לאמץ את הפרוייקט ולתת לו את התמיכה.

לברכה נאמן- שריכזה את תחרות השירה, וזה היה מבצע אדיר, מפני שאנו קיבלנו יותר מ-1,000 שירים שהציגו את המועמדות שלהם להשתתף בתחרות. זו הייתה המון עבודה, שהיא עמדה בה בהצלחה גדולה.

לאנשי בית ביאליק: איילת שלונסקי ויקיר בן-משה, שהיו אחראים לכל התהליך של בחירת השירים, שנעשה אמנם על ידי ועדת מומחים, אבל היה צריך לרכז אותן, ואחר כך לבחור את בתי השיר הנכונים שיתאימו לפרוייקט הזה.

ולאנשי לשכת הדובר: למושית לוסטיג, לעדנה דסה, לדורון שחם, ולליובה טיומקין, שבאמת לא חסכו מאמץ ועבדו במסירות בלתי רגילה על הפרוייקט הזה.

ובראש ובראשונה, לדובר העירייה, הילל פרטוק, שהנהיג את הפרוייקט הזה במסירות, בחכמה ובהתמדה בלתי רגילה, ובזמן קצר יחסית הביא אותו לביצוע מאוד מוצלח.

אז כדי שאני לא ארגיש כמו היתוש, כמו בסיפור הידוע על היתוש והשור, שאני מניחה שכולם מכירים פה, רציתי לנצל את הבמה כדי להגיד באמת תודה לכל העוסקים במלאכה, ואני מקווה שאנחנו מעתה נשיר על הדרך כל שנה. תודה.

מר שומר – היו"ר

תגיד להם שעשינו את זה ביחד עם משרד המדע, התרבות והספורט.

אחרונה, חברת המועצה גב' גילה הרץ.

גב' הרץ

אני מצטערת לקלקל את ערב השירה, אין לי שירה לומר לכם, אולי דברי קינה. האמת היא שאני נדהמת לשמוע את מה שקורה, כאשר אנחנו מדברים פה על ספר שאפשר לקרוא לו- יותר ילקוט כזבים מאשר ספר תקציב. ואני קוראת לחברי המועצה כמובן לא לאשר אותו, אבל אני כבר מבינה שספר התקציב הזה או ילקוט הכזבים הזה מאושר זה מכבר.

ולא רק שלפחות אני שמעתי מחלק מכם שחושבים שזהו תקציב ללא נשמה. זהו מסמך שחובק בתוכו את מערך הקומבינות הגדול ביותר שגם לעיר תל-אביב מאז שתי הקדנציות שאני מכירה, אבל דפדפתי קצת בספרי תקציב קודמים, ואני יכולה לומר שהספר הזה הוא באמת ספר מיוחד במינו.

התקציב משנה הקודמת עלה בחצי מיליארד. אנחנו מדברים, יש בעצם תקציב של 4 מיליארד פה בשנה הזאת. וכאשר מסתכלים איך למשל זה השפיע על הרווחה, שפה כל כך שיבחו והיללו, אני מבינה שרצו להוריד לכם יותר ואתם מרגישים שבאמת הצלחתם להציל משהו, אבל הדברים ירדו. כאשר אני מסתכלת על המערך שהקציבו לקשישים, שם יש ירידה ברורה, לא עשיתי את חישובי האחוזים כי מספיק לראות את המספרים, אבל יש ירידה אמיתית. כאשר אתה מכניס את זה לתקציב שגדל בחצי מיליארד, שזה למעלה מ-15% לגבי שנה שעברה, נראה לי שערורייתי, נראה לי לא לענין, בוודאי לא לתשבוחות שפה שמענו.

מעיון בספר התקציב עולה, כי גם רישום ההכנסות וגם רישום ההוצאות נעשה בדרך המתעתעת את הגורמים המאשרים. כך למשל בפרק ההכנסות, ניקח לדוגמא

בסעיף שונות. ב 2003- סעיף שונות, אני מדברת על פרק ההכנסות, היה 121 מליון, שהיוו אז 3.9%. ב 2004-, שוב סעיף שונות, זה דברים שאנו לא יודעים מאיפה זה בא ולאן זה הולך, היה 122 מליון, המהווים 3.9%. ב 2005-, לידיעת כל אלה שרדפו אחרי כל מיני סעיפים ורצו אולי לשדרג עוד דברים שמעניינים אותם, בפרק הכנסות בסעיף שונות יש לנו 288 מליון שח' המהווים 8.3% מתקציב שהוא בעצם מגיע ל 4- מיליארד. עכשיו, זה פרט קטן, וכדאי שתעשו השוואות. זה גם לעניין פה, לוינטל ניסה להבין כל מיני דברים, הוא יקח לו זמן והוא יבין שלרדת לפרטים זה יהיה קשה.

מר לוינטל

תלמדי אותי.

גב' הרץ

לא, הוא עושה רושם שהוא לומד יפה מאוד לבד. אבל למשל בפרק שונות לפי מקורות, מדובר על 90 מליון ב 2003-. ב 2004- - 95 מליון, וב 2005- 260 מליון. אני רוצה לקחת דוגמא קטנה, את אחד הסעיפים בהכנסות, וקצת לנתח. ובואו ניקח את הנושא של חניות. ב 1998- הכנסות מחנייה בסעיף תחבורה היה 37 מליון שח'. ההכנסות העתידיות ל 2005- מאותו סעיף מגיעות ל 157- מליון שח'. זה למעלה מפי 4. אני חושבת שזוהי התעללות לשמה בתושבי העיר, ועל פי הבנתי זוהי רק

ההתחלה. מסתבר שלראש העירייה תכניות מרחיקות לכת. לא מספיק לו! עם הכסף כמו שאומרים, בא התאבון. ובכדי להשביע את תאבונו יש לו תכנית, הוא יבטל את האפשרות לחנות בכלל, ואז נראה אותם את התושבים, היכן באמת הם יחנו. איפה הם יחנו את מכוניותיהם? על הגג? בחניונים של גרוס? על מה אנחנו מדברים פה? חולדאי מתחיל לבטל חנייה באבן-גבירול. אני זוכרת, הוא לא נמצא פה ראש-העירייה, אבל כאשר הוא רצה להעביר את האישור לחניון בככר רבין, הנימוקים שהעלו אז, שבסה"כ אין פה חנייה, ומתוך דאגה רבה לתושבים צריך להוסיף מקומות חנייה. והנה, ב-25.4.2002 הוגש תצהיר לועדת הפנים של הכנסת וזו לשונו. אני לא אעבור על התצהיר כולו, רק לסעיפים החשובים:

בסוף דצמבר 1998, כחודש לאחר כניסתו של רון חולדאי לתפקיד, פנה אלי עו"ד יגאל שפירא מתל-אביב, המשמש כיועצו של רון- חולדאי, והציע לי להכנס לשותפות עיסקית אתו ועם מר גרוס, להקמת וניהול 4 חניונים בתל-אביב. הוא אמר לי שתפקידי יהיה לגייס את המימון בארה"ב, וכאשר הכסף מגוייס בחו"ל, לא יהיה צורך להשתתף במכרזים לגבי החניונים המוזכרים. לשאלתי לגבי פרטים טכניים הקשורים בחניונים, הוא הציע שאפגש עם מר גרוס- שלא הכרתיו לפני כן, ואולם פגשתי בו פעם אחת, בראשית ינואר 1999. פגשתי את מר גרוס במשרדו והוא מסר לי את הפרטים בעל-פה, ביקשתי ממנו להכין לי בכתב פרטים ראשוניים ורשימת החניונים. ביום ה-12.1.1999 העביר לי מר גרוס בפקס ובו פרטים כאמור. אני מדלגת סעיף. בשיחה עם עו"ד יגאל שפירא זמן קצר לאחר מכן לגבי נושא

המכרז, הוא חזר ואמר, שמאחר שהכסף יגיע מחו"ל, אין צורך במכרז. באותה שיחה שאלתי גם לגבי האפשרות שהחברה הצרפתית שעליה שמעתי,

גב' שכנאי

מה זה שייך לתקציב?

גב' הרץ

תכף אני אסביר לך.

תבנה את החניונים, ועל זה ענה לי עו"ד שפירא: אל תדאג, יהיה בסדר, אנחנו נסדר הכל.

שואלת אותי הגב' שכנאי מה זה משנה, אז אני אסביר לך מה זה משנה. כאשר יש סעיף הכנסות שמוקפץ בפי 4 בהכנסות של עירייה, אתה הולך ובודק למה בעצם אין מקומות חנייה. ואז מסתבר, שכאשר רוצים להקים חניון של חברים, הולכים ואומרים: אין מקומות חנייה. כאשר רוצים לבטל חניות ברחוב, מה שישפיע על כל אחד מאזרחי העיר שיש לו רכב, אומרים: יש חנייה. גם עכשיו פה בדיון הזה אמר ראש העירייה: חנייה זו לא בעיה. כך קורה שמהחומר שלפני אני יכולה לומר- שרק הגיוני לומר, ואני מצטטת. כאשר מר חולדאי אמר: אין לך ברירה, ואני מניחה שהוא אמר את זה לפאר ויסנר, אין לך ברירה אלא לקחת את הזכויות המוקנות לתושבי העיר, סוף ציטוט. ולהעביר למי? למי להעביר את הזכויות המוקנות מר רון

חולדאי? עוד פעם לחברים? בהמשך עוד אומר חולדאי: האינטרס של הכלל בעיר גובר על האינטרס של אזרחי העיר.

אנחנו לא בסיירה ליאונה ולא במקום אחר באפריקה, ואני רוצה לדעת למה בדיוק מתכוונים פה כשאומרים - אינטרס של הכלל? כלל האוויר? כלל הרוח? כלל הקומבינות? מה זו העיר אם לא תושביה? התושבים מפריעים לך? אתה רוצה שהם ילכו? מאיפה החוצפה, אני לא יודעת. הרי מה יקרה בתכנית מפלצתית כזאת? לתושבים לא יהיה היכן לחנות, אז או שהם יפרנסו קופה פרטית של מישהו, או, עם הקנסות יפרנסו את קופת העירייה, שבסופו של דבר מגיע הגם היא לידיים פרטיות, בניווט של מי שיושב למעלה. מישהו בדק את השיפוי שעיריית תל-אביב תצטרך לשפות את אותם תושבים מהם נגזלו, ואני מצטטת, זכויותיהם המוקנות? ויש לי שאלה נוספת: כמה עלתה לנו התכנית המפלצתית הזאת עד היום, ומה מספר הסעיף שלה, ובאיזה ספר תקציב היא הופיעה.

וכאן אני עוברת לסיפור נוסף, המהווה עוד דוגמא למשחק התקציב בין הכנסות עירייה והוצאות עירייה. ברחוב מאז"ה 7-9 קיים מבנה ציבור, מה שהיה בית הספר הראשון לאדריכלות. בתחילת שנות ה-90 תוכננה תב"ע נקודתית להקמת מגדל על שטח בית חולים "הדסה" לשעבר, במתחם שבין אלנבי, מאז"ה ובלפור. הקרקע, כרגיל קרקע ציבורית. מכרו ליזם, אישרו תכניות מגלומניות, עד כאן שיגרה. עמותת תושבים למען איכות סביבה בלב תל-אביב התנגדו, היזם והעירייה, ששתפו פעולה, איך לא, הצליחו לשכנע את התושבים להסיר התנגדותם- במחיר של הקמת בריכה ושיפוץ המבנה, שהיה מוזנח ובלתי שמיש- לטובת תושבי האזור. קיימים מסמכים,

בהם התחייבות חוזית מול התושבים- של היזם ושל העירייה, כי המבנה ישופץ ותוקם בו ספרייה. יותר מכך, בקדנציה הקודמת קיימים מסמכים באדיבותו של קפון- מי שהיה אז המנכ"ל, בעניין הספרייה. הגענו לתכנון מפורט של הרהיטים, איזה שולחנות, איזה כסאות, מי היצרן, עד כדי כך. עכשיו אנו מתבשרים שתפיסת ראש העירייה, ואני מצטטת שוב, אין לך ברירה אלא לקחת את הזכויות המוקנות של תושבי העיר, ולהעביר אותם למי? למי אתה רוצה להעביר את הזכויות המוקנות והזכויות החוזיות של התושבים במבנה? אני בעניין הזה ניסיתי לברר באמצעות היועץ המשפטי אחז בן-ארי, וכתבתי לו מכתב. וביקשתי לדעת, אחרי שהזהרתי בפניו,

מר שומר – היו"ר

חצי דקה.

גב' הרץ

שמה שעושים, עושים בניגוד לחוק. ביקשתי לדעת "עוד אבקשך להודיענו מי עומד מאחורי קרן אהרוני לתרבות, איפה רשומה הקרן ומה כתובתה". אני לא קיבלתי מכתב- לא למכתב ששלחתי ב-6 בדצמבר, ולא לזה שממנו אני מקריאה, מה-8 בדצמבר.

מר שומר – היו"ר

גילה אני מבקש ממך לסיים. עברת את הזמן כבר, חצי דקה ותסיימי.

רבותי, היא בסיום דבריה, אנא.

גב' הרץ

סיפור נוסף מהימים האחרונים, מהווה נקודה נוספת בהתעללות ראש העיר באזרחי העיר, אשר עשה לו מנהג להקנות זכויות תושבי העיר לאחרים, בדרך כלל בעלי ממון, ואם הם גם חברים, יותר טוב. הפעם ההתעללות נוגעת לקשישים. לקשישי העיר היה מועדון ברח' מנדלה פינת סירקין. את המועדון סגרו, והעבירו את הקשישים לבתי ספר "תל נורדאו". השבוע הודיעו להם, כי ב 1.1.2005 - סוגרים גם את הכתה- המועדון שהקצו להם לפגישות. מה כבר מבקשים הקשישים? מקום להיפגש בו? מקום שיוכלו לצאת קצת החוצה, להיפגש עם אנשים, חברים?! איך אין הבושה להתנכל להם??! על הגב שלהם מנהלים קומבינה? כאשר שואלים אותי מאיפה הכסף, אני כבר שנים אומרת- שמוכרים את התושבים לטובת ברונני נדל"ן ואחרים. ועכשיו, ברונני השלטון, או יותר נכון בריוני השלטון, מודים בפה מלא: אין לך ברירה אלא לקחת את הזכויות המוקנות לתושבי העיר, ולהעביר אותם למה שמוגדר בפי חולדאי- האינטרס של הכלל. וכשאתה בודק בזכוכית מגדלת מהו ומיהו הכלל, אלה אותם ברוננים שחולדאי מלכך פרכתם.

חברי המועצה, הדוגמאות שהבאתי בפניכם הם הפרט שמצביעים על הכלל. אל תאשרו את התקציב. ואני רק רוצה להוסיף דווקא לחברת המועצה יעל דיין: הנתונים שאומרים שיש פחות עניים, זה בערך כמו הנתונים שקיבלתם- שלא צריך להוסיף, שאין בעיה של מקומות חנייה. אל תאמיני לנתונים האלה. יש יותר עניים, המצב של הקשישים פה בעיר הולך ומדרדר. אי אפשר פשוט להראות בתוך הספר הזה אחד לאחד, אבל תראי למשל עם המחלקה הפסיכו-גריאטרייה ב"איכילוב", שזו מחלקה שמשרתת פה את קשישי העיר. ירדו שם נדמה לי מ 160- ל 40-. בכל הנושאים של הקשישים, למעט סעיף אחד- ירדו בכולם. אני לא עבדתי על העניין של האחוזים, אבל מדובר בבין 20% ל- 22% לסעיף, כאשר התקציב הגלובאלי עלה ב 1/2- מיליארד, אז איך אפשר לומר את מה שאומרים פה?

מר שומר – היו"ר

תודה רבה לחברת המועצה גילה הרץ.

אני מבקש מראש העירייה לומר דברים:

ותודה לכל חברי המועצה.

אדוני רון לוינטל, ראש העירייה- יש לו מה לומר.

מר חולדאי - ראש העירייה

אדוני היו"ר, חברי מועצה נכבדים: אלו כאן אנשים מכובדים ועלו שאלות רבות והערות רבות, ואני אשתדל לעשות את הדברים בצורה מתומצתת.

מר לוינטל

לענות על השאלות שנשאלו.

מר חולדאי - ראש העירייה

לא בטוח שאצליח לענות על כל השאלות, אשתדל להתייחס בהתאם.

רון לוינטל - תקציב רגיל: בספר דברי ההסבר המצומצם מצויין שקיימי 5,687 משרות קבועות, אבל גם באותה שורה מצויין שהיקף כל כח האדם העירוני מסתכם ב-6,453.4 משרות. כלומר, קיים גילוי נאות של סה"כ המשרות העירוניות, שמורכבות ממה שנקרא - התקנים, פלוס המשרות החולפות - שמופיעות לך בצורה כזאת. שם זה כתוב בצורה ברורה.

תב"ר: לא ניתן להשוות בנתוני תב"ר בין שנים, כי מדובר בפרוייקטים. כפי שאמרתי, השנה התקציב מאושר מאוחר, תקציב התב"ר היה כמדומני - 450 מליון שח', הצלחנו, בגלל שהתקציב אושר מאוחר, להוציא רק כך וכך מליונים, ואז קורה שבין שנה לשנה יש הפרשים. ולכן בתקציב התב"ר צריך להסתכל ברמה רב שנתית.

על פי ספר התב"ר - "גני יהושע" ו"אחוזות החוף" לא מקבלים תקציב בלתי רגיל בשנת 2005, אבל בדברי ההסבר מצויין - כי ההשקעה בשש"ת, באמצעות חברת

"אחוזות חוף", מדובר בכספי מערך החניונים, המוצאים את ביטויים בתקציב הרגיל.

מדוע יש ירידה בתקציב התברואה? תקציב פיתוח התברואה, התקציב אינו כולל עוד 3 מליון שח' שתוקצבו עוד בשנת 2004. בכל מקרה, אין מקום להשוואה, מכיוון שתב"ר הוא ממילא פרוייקטלי. לגבי העניין עצמו ששאלת, גם אני הייתי רוצה לרדת בהוצאה של אגף התברואה. אנו חיים במערכת ציבורית, במערכת הציבורית- כמה שאנו יכולים לעשות, אנו לא יכולים לעשות את הכל בהינף יד. בתהליך רב שנתי אנחנו יורדים במספר האנשים שעובדים באגף התברואה. אם תבדוק לאורך השנים תראה שאנו יורדים, למרות שרמת הנקיון עולה.

מר לוינטל

יחסית ירידה קטנה.

מר חולדאי - ראש העירייה

לא, לא, אני עכשיו עונה, לא להתייחס עכשיו באמצע. ישבתי בשקט, הקשבתי לכל השאלות.

שאלה: מהם 9 מליון שח' שאמורים להתקבל מ"עזרה ובצרון". מקורות המימון של "עזרה ובצרון", סך של 9 מליון שח' שחברת "עזרה ובצרון" תעביר לעירייה, זה החזר כספים שהעבירה העירייה לחברה להתנעת פרוייקט שיפוצי הבתים.

מדוע משקיעים בככר-אתרים. אם יש למישהו פתרון לככר אתרים- יבוא ויציע לי אותו. ככר-אתרים היא חתיכת עיר בבעלותם של אנשים פרטיים. לא ניתן לבוא ולהגיד: אפשר לחסל את זה. אי אפשר לחסל את רכושם של אחרים.

מר לוינטל

אז למה להשקיע שם.

מר חולדאי - ראש העירייה

מכיוון שזו חתיכת עיר שנמצאת בעיר, שבה חיים אנשים שעדיין מסתובבים בה וכן הלאה, צריך להשקיע את המינימום ההכרחי, בבעיות בטיחות שנובעות מהמקום הזה, חתיכות בטון נופלות וכן הלאה, וגם קצת באסטטיקה. מכיוון שהיא ממילא נמצאת בעיר, אני לא יכול להתעלם ממנה. אני גם חושב שיתכן שבעתיד נידרש להשקיע עוד. ומכיוון שהיא נמצאת כככר בעיר, צריך שהיא תהיה יותר אסטטית. בכל זאת אנשים חיים, נושמים ועובדים בעיר הזאת.

מדוע יש כפילות בנושא עבודות ביוב, השתלבות עם אחוזות חוף ונ.ת.ע השתלבות עם "אחוזות החוף" ונ.ת.ע זה לא כפילות. התקציב מיועד לביצוע עבודות ביוב ומים ברחובות, שבהם מתבצעות עבודות תשתית, קרי כבישים ומדרכות, באמצעות חברת נ.ת.ע או "אחוזות החוף".

מהו פרויקט שטחי בור: שמנו לעצמנו מטרה שבעיר תל-אביב יפו- לא יהיו יותר בעיר הזאת מגרשים עם פסולת בניין, ערימות ערימות, דברים שהיו חלק מנופה. התחלנו בדבר הזה כבר בקדנציה הקודמת. מי שמכיר ויודע מה היה במנשיה, עם 120,000 טון פסולת בניין, שהושארו או הושמו במיוחד באזור הזה שנקרא מנשיה, מתוך איזושהי תפיסת עולם בזמנו שאמרה, שאת ערימות הפסולת שמים כדי למנוע פלישות, וכך העיר הזאת במשך 40 שנה חייתה כשבמרכזה ערימות פסולת גדולות מאוד. הורדנו את ערימות הפסולת, הוצאנו אותן, ועד שיבנו את שכונת מנשיה, שמצויה בתב"ע, שמקודמת, ואני לא יודע מתי יגיע יומה, החלטנו שבינתיים נשים חורשה, נשים חניון לרווחת התושבים, ונשתמש בשטח כשטח אורבני ונקי.

אחד מהיעדים ששמנו לנו בעיר הזאת, שמופיע ומתבטא בספר התקציב הוא- להמשיך ולנקות, ומי שרואה מה קורה בשטח רואה ששטח אחרי שטח מנוקה, נשתל בעצים, ושמים עליו שטנגות ששומרות עליו, זה עדיף על פסולת בניין, זה עדיף על פלישות וכו'. ראינו גם שכל שטח שאנו מגננים, שמים טפטפות, מגדרים אותו- נמנעת פלישה.

הערת אגב, הגענו כבר לאותו מקום שבו בתחילת הקדנציה הקודמת התחלנו במבצע הזה, ושתלנו חורשה, 4-5 שנים גדלו העצים והפכו להיות חורשה יפהפיה. הגיע יומו של השטח, הופיעו בעלי הקרקע, ורצו לבנות את מה שמגיע להם על פי דין, באותה חורשה שאנו שמנו אותה כחורשה זמנית. ואז הביקורת עלינו היא- הכיצד עוקרים חורשה לטובת שטחי בנייה. השטח הוא שטח פרטי לבנייה, שניקינו

אותו, סידרנו אותו, שתלנו עליו חורשה- עד יבוא יומו, והויכוח הוא עכשיו- איך עוקרים חורשה וכן הלאה.

מכל מקום זהו הכסף לגבי שטחי הבור.

מדוע העירייה מממנת את קרן תל-אביב: קרן תל-אביב לפיתוח עובדת בשיטת המטשינג עם התורמים. בדרך כלל בסביבות 50% תורם התורם, 50% משתתפת העירייה, האחריות לתפעול נלקחת על ידי עיריית תל-אביב יפו להמשך. זו שיטת העבודה שלה לאורך כל השנים. קרן תל-אביב לפיתוח איננה מממנת בדרך כלל בתקופת כהונתי, שגעונות של אנשים. היא משתלבת בתוך תכנית העבודה של עיריית תל-אביב. באותה תכנית, אם תבדוק ותראה שאנו עוסקים בנושא למשל של שיפוץ גני ילדים, קרן תל-אביב לאחרונה משפצת הרבה מאוד גני ילדים, 50% מגיע מתורם, 50% מהעירייה. ועל ידי זה, זה חלק ממנוף- להגדיל את המנוף של ההתפתחות ושל השיפוצים, זה מה שעושה קרן תל-אביב לפיתוח.

מדוע משקיעים סכום גבוה בבניין העירייה: בניין העירייה, מי שמסתכל על 13 מליון שח', קודם כל- אם יש לך מישהו שב-2 מליון שח' יודע להביא לי בניין אלטרנטיבי - DUNE, קניתי! זה אחד.

מר לוינטל

יטפל.

מר חולדאי - ראש העירייה

יטופל? שיבוא אלי. DUNE, חתמתי, קונה.

2. שיפוץ הבניין: בניין העירייה בהרבה מאוד מובנים, אחרי 40 שנה שלא הושקע בו, נמצא במצב רעוע מאוד מכל הבחינות. ראוי לה לעיריית תל-אביב יפו שתטפל בזה. בחנו גם את האפשרות למצוא ולנסות לבנות בניין אחר, העסק לא כל כך פשוט. בניין העירייה – התרגלו להיות בו, בניין העירייה הוא בניין במרכז העיר, יש קשר בין בניין העירייה לבין ככר רבין- שהיא כיכר העיר, וכן הלאה, קשה מאוד למצוא מקום שאפשר למצוא בניין וגם ככר. הדס שכנאי הזכירה את "רידינג", אחת ההצעות היתה לבנות את ככר העיר על חשבון "רידינג", כי שם יש אפשרות למצוא ככר צופה אל הים, עם בניין גדול ויפה, בחנו הרבה מאוד אלטרנטיבות, הועלתה הצעה להעביר את בניין העירייה ליפו. מכל מקום, מה שלא תעשה, פחות מ-150-200 מליון שח' לא יעלה שיפוץ בניין העירייה. הכסף של ה-13 מליון שח' נועד אך ורק להתחיל להתניע את התהליך הזה, שהוא:

א. קודם כל אנו צריכים לטפל באופן שוטף במפגעי הבטיחות והאחזקה של הבניין הקיים.

ב. לתכנון השיפוץ, שגם זו עלות לא קטנה.

היכל התרבות: התקציב מהווה השלמה לסך של 5 מליון דולר שעיריית תל-אביב התחייבה להשתתף, מתוך 20 מליון דולר. 15 מליון דולר מגייס חבר הנאמנים, או חבר החברים של התזמורת הפילהרמונית, 5 מליון דולר התחייבה עיריית תל-אביב,

בשנת 2005 זה החלק היחסי של עיריית תל-אביב מתוך ה-25 מליון שח' גרוסו-מודו, שהם אותם 5 מליון דולר, ב"היכל התרבות".

"הבימה" – 50% מהבניין שייך לעיריית תל-אביב, 50% לממשלה. עיריית תל-אביב לא משתתפת באחזקת הבימה אלא מידי פעם בפרוייקטים משותפים. פעם נסעו למוסקבה, אנו משתתפים מידי פעם בתמיכה חד פעמית, לפרוייקטים בסכומים מאוד מאוד נמוכים, אבל סה"כ זה התאטרון הלאומי, והוא ממומן כולו על ידי מדינת ישראל. לגבי הבניין, הגענו לסידור שבמסגרתו עיריית תל-אביב משתתפת, מפעל הפיס והמדינה בסכומים, ונדמה לי שהסכום המדובר בו הוא 27 מליון שח', זהו הסכום בכל אופן.

לגבי פאר ויסנר- לגבי החינוך: מה קורה, לתאר את המצוקות- זה דבר יפה מאוד, אני מחפש את הפתרונות. ביום שיהיו למישהו פתרונות אני מאוד אשמח. אבל אני רוצה להגיד לגבי החינוך משפט אחד, שאני אומר אותו לגבי הרבה שרותים של העירייה. בהזדמנות חגיגית זו אני אומר אותו, כבר אמרתי אותו ואני אגיד אותו עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם. לדאבוני, אין קשר במערכת הציבורית- בין התשומות לבין התפוקות. לצערי, דווקא בתחום החינוך התסכול הוא מאוד גדול. עיריית תל-אביב יפו יחסית לעיריות אחרות, עיריית חיפה למשל-משקיעה הרבה יותר, ולפחות במדד התפוקות של הבגרות, עיריית חיפה מגיעה ל-69% הצלחה בבחינות הבגרות, ועיריית תל-אביב ל-66%, כלומר, כנראה. אני אומר את זה בוודאות, אבל לצורך העניין אני אומר את הכנראה, שהבעיות אינן טמונות בלהוסיף עוד, הבעיות הן איך לעשות ומה עושים. אני יכול להגיד כאן למשל דבר אחד, שאני כבר אומר

אותו מספר שנים, ועכשיו אני דוחף אותו עוד יותר: שלמשל רמת הדרישה מהתלמידים כתוצאה מכניעה של מערכת החינוך ושל המורים מול ההורים לגבי כמה דורשים מהתלמיד לאורך כל השנה- בהכנת שיעורי בית, בלשון, בללמוד לייצר את התפוקה, היתה הדרדרות לאורך שנים מבחינה זו במערכת החינוך, לעומת תקופות שאתם למדתם בבתי הספר התיכוניים. העניין הזה של - בית הספר חייב לעשות כיף לילדים, הוא לאו דווקא הדבר הדומיננטי. אני יכול להגיד כמי שהיה מנהל בית-ספר, שלקח בית ספר שהיו לו הישגים X ויכול להראות בפרמטרים איך עלה אחוז הבגרות ואיך ירדה הנשירה, ואיך הועלתה התפוקה- מבלי שהייתה תשומה נוספת. ואני מדבר ברמות ההוראה, אני לא מדבר על זה שאני מודה שאני ניצלתי בגמנסיה הרצליה את הקשרים שלי להשגת תרומות ועוד כהנה וכהנה- כדי לשפר את המצב הפיזי של הגמנסיה, אבל לא הגעתי לידי כך שאני הייתי בעל יכולת לייצר את ההכנסות להוצאה השוטפת של הגמנסיה. אבל בעבודה יסודית עם המורים- אתה יכול להגיע לתפוקות גדולות יותר. ולכן אני טוען שגם ברמות אחרות וגם במקומות אחרים, ולא סתם ציינתי את עבודת אגף התברואה, שיש הוצאה קטנה יותר ותפוקה גדולה יותר, והמשמעות היא שהבעיה היא איך עושים. אבל אם מישהו יש לו עצה איך עושים, הרינו מוכן ומזומן כמו שאומרים. ואני הייתי ממליץ מאוד לחברי המועצה להיות זהירים בהתבטאויות, שהן ההתבטאויות הרווחות ברחוב והן גורמות נזק למערכת החינוך: אני שולח את הילד שלי לבית הספר ולא קורה כלום. בכל זאת, בתי הספר האלה, החל מהעובדה הפשוטה- הם קודם כל עושים ביבי-סיטר. בואו נתחיל מהעובדה שהם לוקחים את הילד

ומחזיקים אותו מספר שעות במסגרת- שמאפשרת להורים להיות רגועים לפחות באותו מספר שעות. עכשיו אני אכניס את כל אותם דברים שבכל זאת ילד מקבל בבית הספר, שאולי לא תמיד הורה כזה ואחר מרוצה ממה שקורה בבית הספר. האם כל ההורים מסכימים על מה קורה בבית הספר? מנסיוני, בכל מקום שאני שם שני הורים, אחד חושב כך ואחד חושב אחרת. כן, שאלו אותי הורים- מי נתן לי את הזכות לקבוע שבגמנסיה הרצליה לא ילכו חשופי בטן. אז אמרתי: כאן, אלה הכללים. אני לא מכיר אף מקום במדינת ישראל שאין בו כללים, רק בבתי הספר אסור שיהיו כללים! באים לעבודה במשרד כזה, צריך להיות כללים, באים לזה- כללים, בכל מקום יש כללים, במערכת החינוך – שנועדה להכשיר את הצעירים להתמודד עם החיים עצמם- לא יהיו כללים?! אז לכן אני ממליץ להתבטא בצורה אחרת- למי שרוצה לסייע למערכת החינוך, שהיא מערכת שעובדת, מאוד מתסכלת, מאוד קשה. צריך להעריך מאוד כל מורה שעומד בכתה מול התלמידים בעידן הזה - שבו הכל מותר. ואני רוצה מפה, מעל הבמה הזאת, לחזק את המורים של העיר תל-אביב יפו. ויחד עם זה יש עוד מה לעשות כדי לשפר, ועל זה אנו עובדים.

אני לא יודע איך להתייחס הדס שכנאי, לכל הדברים שהועלו. זה לא דיון על תקציב כרגע- הנושא של צינתור או לא צינתור, ולכן אני לא אתייחס לזה כאן. יש לי דעה מוצקה על זה, מדוע מה שמותר בצפון העיר, אסור לעשות בדרום העיר. ואני אומר שחלק מהעניין של מה שקורה בציר שלבים- זה לנסות לשקם את דרום העיר. כי בדרך נמיר- יש איך להגיע, ולכן זה מתפתח.

לגבי "רידינג", אני מסכים אתך לגבי "רידינג", שוב אין לזה קשר תקציבי, זה לא שייך לתקציב. השבוע הייתי אצל ראש הממשלה, ודיברתי עם ראש הממשלה רק על נושאים שנוגעים לעתיד העיר הזאת. לא דיברתי על שום דבר ולא קיטרתי על היום-יום. אחד הנושאים שעלו שם- היה הצורך לקצוב את זמנם ל-20-20. נפלתי על אוזן קשבת, אני מאוד מקווה שזה יקרה. גם ביקשתי את המתנה, לפחות לשנת המאה, 2009- שיפנו את המיכלים שעכשיו לא נדרשים, אותם מיכלים הגדולים האלה- שהכיל את הדלק, וצריך לפנות אותם כדי שנוכל להמשיך את הטיילת ואת הרצף. אין לזה קשר לביטוי התקציבי, זה נושא אחר, נדבר עליו.

לגבי התמיכות: נדמה לי שיש חוסר הבנה בסיסי בעניין- שמנסה לקחת את תקציב התמיכות ולראות שמתוכו 66% הולך נושא תרבות. העניין הוא שה"כ התקציב המוצע על ידי עיריית תל-אביב לנושא מסויים. מבנה מערכת התרבות בנוי כך, שבמבנה המשפטי של מוסדות התרבות, כדי לקיימם ולהעביר להם תקציב, אתה חייב להשתמש בתקציב הזה במסגרת התמיכות. אילו האופרה לצורך העניין, במבנה המשפטי, לא היה צריך לעבור דרך ועדת תמיכות, זה היה עובר מהתקציב הרגיל לאופרה. ולכן, להתייחס לוועדת התמיכות ולהתייחס לאחוז, זה לא העניין הרלבנטי. העניין הרלבנטי הוא להתייחס כמה עיריית תל-אביב מוציאה שה"כ בפלחי תקציב, כולל התמיכות, לנושאים השונים. ודרך אגב, כשעיריית תל-אביב יפא אומרת- אני מוציאה 130 מליון שח' או מוציאה 150 מליון שח', היא כוללת בתוך זה גם את תקציב התמיכות, בתוך הפלח העיקרי שנקרא- תרבות. נכון שבסעיפי התקציב השונים, לפעמים קשה מאוד לייצג כל אינטרס בהיבטים של הסעיפים

התקציביים, אבל כאשר רוצים לבדוק נושא- אפשר. מה שעשינו למשל בנושא איכות הסביבה, שלא מופיע בתקציב נפרד, והראנו באחת העבודות, כמה בכל זאת מוצא, למרות שהוא לא מופיע בסעיף נפרד.

אני אשמח לקיים דיונים על כל נושא של מסגרת התקציב וירשובסקי, אתה יודע זאת. אני רק רוצה קצת להכניס את כולנו למסגרת- שהרבה מאוד שואלים את השאלה הזאת לפעמים, גם בהקשר של תקציב המדינה וגם בהקשר של תקציב העירייה. אני אמרתי את זה בתחילת הקדנציה הקודמת, הרבה נגחו אותי על האמירה הזאת, אבל צריך להבין אותה שהיא הנכונה, ואי אפשר להתעלם ממנה. המערכת הציבורית היא מערכת שאי אפשר בהינף יד- ליצור בה שינויים. אני המשלתי אותה לטנקר שמסובבים את כל ההגה ימינה, הוא ממשיך הרבה זמן לנסוע עד שהוא מתחיל לפנות, לעומת אופניים- ימינה- שמאלה, שמאלה-ימינה. המון דברים בתקציב העירוני והציבורי הם מאוד קשיחים בגלל חוסר היכולת לשנות אותם. מי שיבוא ויחשוב שהוא יודע לשנות במכה, יקבל את הזבנג בפרצוף ויזוז בכיוון ההפוך. הדברים צריכים להעשות בשלבים, לאט לאט, על קביעת יעדים ארוכי טווח, שהולכים לקראתם.

מר וירשובסקי

על זה אני מדבר. אם אתה לא מתחיל, אתה לא מגיע.

מר חולדאי - ראש העירייה

אני ניסיתי להבהיר נקודה עקרונית. אני לא מתנגד למה שאתה אומר, אני יודע שאתה מנוסה, אבל היות ושמעתי גם עוד כמה הערות, כמו למשל הורדת מספר האנשים בתברואה. בזה אי אפשר לבוא בזבנג וגמרנו, הדברים לא הולכים. אני רוצה, אמרו כאן איזהשהו משפט לגבי העניין של סגירת מרכז העיר. לא מתכוונים לסגור את מרכז העיר, נכון, אין סמכות לעיריית תל-אביב לסגור את מרכז העיר.

מר לוינטל

זה כתוב.

מר חולדאי - ראש העירייה

אני אסביר, אני רוצה להסביר: אנו הולכים לאיזהשהו PILOT יחד עם משרד התחבורה- שלו יש את הסמכויות, לאסור על סוג מסויים של כלי רכב, המונע בדיזל כמדומני, שהוא מזהם, להודיע את העניין, ובאמצעות אכיפה שלא יוכלו להכנס- כשהסמכויות נמצאות במשרד התחבורה, לוודא שאותו רכב מזהם לא יכנס. אני מוכרח לומר, וכאן אני מתייחס לענין שמדברת על איכות אוויר וזיהום אוויר. רבותי, נגזר עלינו, על עיריית תל-אביב, שכשהביוב זורם לים- זה עיריית תל-אביב, וכאשר מדברים על זיהום אוויר, מדברים על תל-אביב. מה לעשות? אוויר זה כנראה דבר שגם זו. למשל, חלק מהזיהום היותר בעייתי דרך אגב, או חלק מהזיהום

הבעייתי, לא אגיד היותר בעייתי, שקיים במדינת ישראל, הוא זיהום שמגיע בחלקיקים שמגיעים ממדבריות החול של הסהרה. אוויר נוסע. כנ"ל גם לגבי העניין שאני הבעתי את דאגתי לגבי האם טיפול באזור כל כך מצומצם כפי שהוגדר לניסוי, בסופו של דבר ישפיע באמת על איכות האוויר, עקב העובדה שהוא קטן מידי. כי גם אם אתה מצטמצם באיזהשהוא מקום, הרי הזיהום לא יושב, הוא זז. ואנחנו נמצאים במטרופולין גדול מאוד, שמושפע מהרבה מאוד גורמים אקסוגניים לעיר תל-אביב יפו, החל מהעובדה ש-4.5 ק"מ של הירקון המלוח, הוא תוצר של אגן ניקוז של 40,000 דונם, ומכוני טיהור למיניהם שפרוסים במעלה הנחל. אבל, אנחנו נעשה כמיטב יכולתנו: א. כדי לנסות להתמודד עם הבעיות האמיתיות. וב. לתאם עם הגורמים האחרים, שזה דבר לא קל, שאין לנו עליהם אכיפה אלא את הרצון הטוב- להגיע לידי כך שאנו נתקדם במדינה שבה עיקר הסמכויות בכל הנושאים הרלבנטיים- נמצאים בידי הממשלה לדאבוננו ולא בידי הרשויות המקומיות. ולכן תחנת הניטור הניידת, היא חלק מאותו פרוייקט, כדי שבאותו מקום שאנו מבצעים את הנושא, תהיה תחנת ניטור- שמסוגלת למדוד את התוצרים של הפרוייקט. ואחרון: אני לא רוצה להתייחס לדברי הבלע, הרשע, שנאמרו על ידי חברת המועצה הגב' גילה הרץ, שהייתה צריכה להתייחס לתקציב. אני רק אגיד דבר אחד: כשמישהו לוקח ומצטט בצורה לא עניינית, מילה מכאן, מילה משם, אפשר לבנות משפטים שלמים. מי שמכיר את ההצעה שהוצעה על ידי הרשות לתחבורה, לא על ידי. אני גיביתי אותה- כי אני חושב שהוא חשובה לעיר, לא לוקחים אף מקום חנייה, אלא להפך: מוסיפים מקומות חנייה עבור תושבי העיר והבאים

בשעריה. אני אינני לוקח את הקרקע, אני לא מעביר אותה לאף אחד אחר. באותם מקומות, שלא אני, הרשות לתחבורה בהצעה כפי שהיא הציעה, היא הציעה להפוך חלק ממקומות החנייה, ולהוסיף על חשבון מקומות פריקה וטעינה ומקומות שבהם יש אדום לבן, לשים שם מדחנים- כדי ליצור תחלופה של האנשים. לא נלקח מקום חנייה אחד מהתושבים, נוספים בין 1,000 ל-1,500 מקומות חנייה נוספים. זאת ההצעה. ולכן, כשעולה חברת מועצה ואומרת את דברי הבלע והשקר שנאמרו כאן, אינני יכול שלא להגיב, ואבוא ואומר: הגעתי הנה כדי לשרת את תושבי העיר, לא לקחתי מעולם שום דבר, ואני מקווה שיום אחד גם יקומו חברי המועצה, וגם הם יגידו את דברם- כאשר נאמרים מעל הבמה הדברים האלה.

אני מבקש לאשר את התקציב.

תודה רבה.

מר שומר – היו"ר

אנחנו ניגש להצבעה שמית.

תודה לראש העירייה.

מי בעד לאשר את הצעת התקציב.

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה: נגד ה"ה: נמנעים ה"ה:

1. שומר

2. חולדאי

3. ספיר,

מר שומר – היו"ר

תקציב רגיל ובלתי רגיל.

גב' הרץ

זה לחד.

מר שומר – היו"ר

על הכל ביחד. גילה, אל תפריעי.

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

הכל ביחד. כל שנה את שואלת מחדש, כל שנה אותה תשובה.

מר שומר – היו"ר

הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל.

מר לייבה – מנכ"ל העירייה

מהתחלה אני סופר.

מר שומר – היו"ר

מהתחלה.

ה צ ב ע ה

נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:	
שביט	הרץ	שומר	1.
	לוינטל	חולדאי	2.
		ספיר	3.
		גלעדי	4.
		דרורי	5.
		מזרחי	6.
		וולוך	7.
		אבי-גיא	8.
		טיומקין	9.
		חשן	10.
		דיין	11.
		להבי	12.
		פנקס	13.
		כחלון	14.
		מינקה	15.
		לוברט	16.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה מיוחדת מס' 22
מתאריך י"ד טבת תשס"ה (26/12/2004)

- 75 -

אמינוב	17.
זעפראני	18.
לוי	19.
אלנתן	20.
בנאי	21.
וירשובסקי	22.
שכנאי	23.
ויסנר	24.

בעד – 24 חברי מועצה, נגד – 2 חברי מועצה, נמנע – 1 חבר מועצה

החלטה: התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2005 – מ א ו ש ר.
מחליטים לאשר את התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2005.

הישיבה ננעלה בשעה 18:15

מ נ כ " ל

י ו " ר

ערכה: גלילה בן-חורין, מזכירת המועצה וע' מנכ"ל העירייה